

100 LLUITES 5 ANYS

**Balanç de la legislatura,
de l'Ernest Ustasun
al Parlament Europeu
2014 | 19**

Balanç de la legislatura, de l'Ernest Ustasun al Parlament Europeu 2014 | 19

A. Introducció	3
B. Balanç quantitatiu	5
C. Per a una Europa feminista	6
D. Per a una economia al servei de les persones i per la justícia fiscal	14
E. Per a una Europa d'acollida a les nes refugiades, de ponts i no de murs	27
F. Per Fer una solució democràtica per Catalunya	34
G. Defensem el planeta, protegim el territori	36
H. Una Europa que treballa per un orde global just	40
J. Intergrups	42
K. Actes i conferències	44
L. Altres iniciatives i projecte	47

Aquest document de balanç pretén ser un resum de les principals iniciatives polítiques dutes a terme per l'Ernest Urtasun al Parlament Europeu durant el període 2014-2019. El balanç s'estructura entorn de les quatre grans àrees prioritàries d'acció legislativa de l'eurodiputat: la igualtat de gènere, l'economia i la justícia fiscal, la política exterior, especialment Amèrica Llatina, i la defensa dels Drets Humans, especialment, en la crisi humanitària a la Mediterrània.

Aquesta legislatura hem estat l'oposició progressista i europeista a una Unió Europea governada per la gran coalició de conservadors, socialdemòcrates i liberals. Aquesta Comissió Europea i aquest Consell Europeu, que representa als governs dels Estats, han demostrat insensibilitat en el patiment social causat per l'austeritat i una alarmant falta de valors i de solidaritat per fer front a grans reptes polítics com la crisi humanitària a la Mediterrània, externalitzant la gestió de les fronteres amb acords vergonyants amb Turquia i Líbia. Durant aquesta legislatura temes de gran rellevància com els escàndols fiscals, els tractats de lliure comerç de nova generació, el Brexit, la vulneració de Drets Fonamentals a països com Hongria i Polònia, especialment en el cas de les dones, l'economia digital i els canvis institucionals necessaris per a la governança de l'euro han centrat de l'agenda política i mediàtica europea.

Aquests anys hem volgut fer una feina parlamentària en roig, verd i violeta, tenint com a motors de la nostra activitat la defensa de la justícia social, la justícia ambiental i el feminisme. Ho hem fet mirant el que passa a la resta d'Europa però també mirant al món. Hem sigut una veu incansable exigint la defensa dels Drets Humans, especialment en llocs com Amèrica Llatina on amb la passivitat o fins i tot connivència de poders fàctics europeus

s'està vivint un retrocés inacceptable en termes democràtics i d'igualtat. Hem volgut també dir a la resta d'Europa que tot allò que ha passat a Catalunya no els hi és aliè. Hem estat una veu activa i nítida en favor del diàleg i la negociació entre la Generalitat i el govern de l'estat. Vam ser punta de llança denunciant la deriva autoritària del govern Rajoy i de la resposta repressiva del PP davant el conflicte català.

Aquesta legislatura ha estat marcada per la crisi humanitària a la Mediterrània que ha deixat més de 18.000 morts des de 2015 i on hem sigut testimoni de greus violacions del dret internacional mentre es criminalitzen les ONG que es dediquen al rescat de persones i l'ajuda humanitària. El nostre grup, els Verds/ALE al Parlament Europeu, s'ha mantingut ferm en la denúncia d'aquests escàndols, ha presentat propostes per garantir un mecanisme que salvaguardi els Drets Humans i ha reclamat una operació europea de recerca i rescat de les persones que arriben pel mar. Hem treballat per desbloquejar la reforma del Sistema de Dublín i hem garantit recursos per a la gestió dels fluxos migratoris, especialment per a les ciutats i municipis que assumeixen l'acollida d'aquestes persones.

Aquests anys també han estat anys de mobilitzacions socials globals i europees. Les manifestacions massives arreu d'Europa contra el TTIP (el tractat comercial amb els Estats Units) van aconseguir que s'aturessin les negociacions i que actualment el projecte d'acord estigui congelat. Les mobilitzacions socials i polítiques contra l'austeritat van aconseguir desplaçar-la del centre de les propostes econòmiques de la gran coalició, que ha incorporat la necessitat d'invertir i de lluitar contra l'atur arran de la forta contestació a les seves polítiques. Les dones poloneses van ser una veu d'esperança enmig de la foscor que suposen els constants retrocessos de

Drets Fonamentals al seu país. Poc després, les dones de tot el món van dir #MeToo i es va llençar el missatge global que la igualtat entre homes i dones no és opcional, és una urgència en la qual no consentirem cap pas enrere.

La gran coalició ha seguit amb una agenda neoliberal, intentant imposar l'austeritat, reformes desreguladores, privatitzacions i pèrdua de l'Estat del Benestar. Hem treballat per acabar amb aquesta lògica de l'austeritat i les reformes estructurals, especialment fent front a la pèrdua de drets socials i laborals. Aquests anys ha quedat clara la urgent necessitat de reformar les normes de governança econòmica i del sistema financer de la UE per tal de reforçar i modernitzar el model econòmic i financer de la UE. Hem defensat que cal donar la mateixa importància a la sostenibilitat econòmica que a la social i mediambiental que ara estan en un segon pla. També hem plantat cara als privilegis del sector financer i unes normes bancàries europees que segueixen sent clarament insuficients si volem evitar una nova crisi.

També ha estat la legislatura de l'acord climàtic de París. Un acord positiu en tant que va evitar el pitjor, que era el fracàs de la cimera. Arran d'aquells acords hem viscut el desplegament d'importantes normes ambientals en sectors com les finances, les inversions, transport o infraestructures. Tot i això, ni la Comissió Europea ni els Estats membres han fet les passes necessàries per assolir els objectius de l'acord de París. L'estratègia climàtica de la Comissió Europea va ser una oportunitat perduda, ja que l'únic escenari realista per complir amb l'Acord de París és reduint els gasos d'efecte hivernacle a un 55% (com a mínim) pel 2030. El Parlament Europeu ho ha reclamat reiteradament, recordant que això aportaria a més enormes beneficis per millorar la salut i crear milions de llocs de treball. L'arribada dels "Fridays for Future" suposa una nova onada de mobilitzacions socials que llença un clar missatge a la Comissió Europea i al Consell Europeu: no esteu fent la vostra feina i se'ns està acabant el temps.

Tot plegat ha marcat l'acció parlamentària i política durant els darrers cinc anys. En aquest document no exhaustiu volem explicar què hem fet durant aquesta legislatura. Perquè creiem que ensenyar la feina feta és la nostra millor carta de presentació.

B. Balanç quantitatiu

L'Ernest Urtasun ha estat el coordinador del grup Verds/ALE a la Comissió de Drets de la Dona i Igualtat de Gènere, vicepresident de la Delegació a l'Assemblea Parlamentària Euro-Llatinoamericana, membre de la Comissió d'Afers Econòmics i Monetaris, membre de la Delegació per a les Relacions amb els Països de l'Amèrica Central, membre de la Comissió d'Afers Exteriors i membre de de la Comissió Especial sobre Delictes Financers i Evasió Fiscal.

Durant aquesta legislatura l'Ernest Urtasun ha estat ponent a l'ombra de 29 informes, 15 de la Comissió d'Economia (8 dels quals legislatius), 9 de la d'Igualtat de Gènere i 5 de la d'Afers Exteriors. També ha estat 12 vegades ponent a l'ombra d'opinions sobre informes d'altres comissions, 9 de la Comissió d'Igualtat de Gènere (3 d'elles legislatives) i 3 en la d'Economia (2 d'elles legislatives).

Per la seva banda, ha estat el ponent responsable de redactar l'informe i gestionar la tramitació en 3 ocasions, dues vegades en el Comitè d'Igualtat de Gènere i una en el d'Economia. Finalment, ha estat responsable de redactar tres opinions com a ponent principal, les tres de la Comissió d'Igualtat de Gènere. També va ser el ponent responsable d'una resolució en la cimera parlamentària UE-Amèrica llatina.

En les sessions plenàries, l'Ernest Urtasun ha intervingut 134 vegades. Ha signat 241 mocions parlamentàries d'urgència i 17 preguntes orals en la sessió plenària. També va aconseguir l'aprovació de 8 declaracions escrites de les quals era coautor entre 2014 i 2017, abans que aquest tipus d'iniciativa parlamentària desaparegués amb el nou reglament. A la vegada, ha realitzat 996 explicacions escrites de vot i ha registrat 301 preguntes parlamentàries a la Comissió Europea, 9 al Consell i 19 al Banc Central Europeu.

Juntament amb altres entitats de la societat civil, amb altres grups polítics o

en solitari, l'Ernest Urtasun ha organitzat 60 esdeveniments polítics al llarg de la legislatura, a Catalunya, Brussel·les, Estrasburg i la resta del món. Hi destaquen conferències, tallers, trobades d'entitats, presentacions de publicacions, projeccions de documentals i actes públics.

A la UE existeix encara un sentiment general que hem avançat molt en termes d'igualtat de gènere, que aquesta lluita està gairebé assolida. De totes maneres, el mateix índex d'igualtat de gènere de 2017 de l'Institut Europeu d'Igualtat de Gènere (EIGE) mostra que la UE està només a 66,2 sobre 100 d'assolir la igualtat. La discriminació salarial, de pensions i laboral de les dones continua. L'accés a una feina estable no precaritzada és més difícil per a les dones que per als homes. Una de cada tres dones a la UE ha estat víctima de violència sexual. Les dones segueixen subrepresentades en l'àmbit polític i en els principals llocs de presa de decisions, especialment aquelles que pateixen múltiples formes de discriminació pel fet de ser dones migrades, amb discapacitats, LGBTI* o de diversos orígens, religions o ètnies.

Durant els darrers anys, hem vist com tant a escala europea com internacional cada cop són més freqüents discursos fonamentalistes i d'extrema dreta que posen en dubte Drets Fonamentals com el dret a l'avortament o a llibertat d'orientació sexual i realitats tan clares com l'existència de la violència masclista. També hem estat testimonis de la creixent marginació de la igualtat de gènere com un objectiu polític. La Comissió Europea en els darrers cinc anys només ha presentat una proposta legislativa per promoure la igualtat de gènere i dues importants directives per combatre les desigualtats de gènere fa set anys que estan bloquejades pels Estats membres.

La feina duta a terme per l'Ernest Urtasun com a coordinador dels Verds/ALE al Comitè de les Dones i d'Igualtat de Gènere (FEMM) durant aquesta legislatura ha buscat fer de contrapès de totes aquestes amenaces, reivindicar una agenda europea feminista ambiciosa i canalitzar les demandes i creixents lluites feministes a Europa i arreu.

1. Informe de l'estat de la igualtat de gènere a la UE 2014-2015

El 2017 l'Ernest Urtasun va ser ponent de *l'Informe* sobre la Igualtat entre dones i homes a la UE per als anys 2014 i 2015. L'informe realitza una radiografia sobre l'estat de la igualtat de gènere a la UE. Critica la marginalització de les polítiques europees d'igualtat i el lent progrés en la matèria. El text aprovat critica especialment la manca de perspectiva de gènere en la governança econòmica europea, i el fet que la crisi econòmica i les retallades en serveis públics estan tenint un impacte especialment negatiu sobre les dones.

L'informe va aconseguir per primera vegada fer esment a les situacions concretes de cada Estat membre, felicitant a alguns pels avenços aconseguits però també criticant i emplaçant a d'altres a millorar les seves polítiques. L'eurodiputat amb coordinació de l'Institut d'Igualtat de Gènere de la UE (EIGE) va afegir com a annex a l'informe la referència a l'Índex d'Igualtat que produeix l'Institut i que desglossa per cada un dels 28 Estats membres el seu progrés en matèria d'igualtat. Poder monitoritzar en l'àmbit europeu l'evolució de cada Estat membre en igualtat de gènere pot esdevenir una eina clau per establir agendes d'igualtat més ambicioses.

2. Per una política fiscal feminista

El 2018 l'Ernest Urtasun conjuntament amb l'eurodiputada Marisa Matias van ser ponents del primer *informe* que adreçava la relació entre igualtat de gènere i les polítiques fiscals a la UE. Aquest informe pretén sensibilitzar a l'opinió pública sobre els prejudicis de gènere que segueixen existint en molts sistemes fiscals de la UE i que accentuen la desigualtat en àmbits com l'ocupació, les diferències salarials, el tractament fiscal del treball no remunerat o les pensions, entre d'altres. Les normes fiscals poden arribar

a crear desincentius perquè les dones s'incorporin al mercat laboral i hi romanguin, alhora que poden contribuir a reproduir rols i estereotips tradicionals de gènere. L'informe proposa que els Estats membres passin de la fiscalitat conjunta a la fiscalitat individual, ja que aquesta primera tendeix a perjudicar a les dones. També demana l'eliminació de la discriminació impositiva sobre els productes i serveis relacionats amb la cura de les persones i els productes d'higiene femenina i elaborar auditories de gènere per a eliminar tots els biaixos de gènere relacionats amb la fiscalitat a la UE. Per elaborar l'informe, l'eurodiputat va comissionar un estudi sobre *La fiscalitat a Espanya des d'una perspectiva de gènere* a l'Institut per a l'Estudi i la Transformació de la Vida Quotidiana (IQ).

3. Denunciem els atacs i els retrocessos en drets de les dones a la UE

Des del grup dels Verds/ALE vam promoure i donar suport a una *resolució* del Parlament Europeu denunciant el retrocés en matèria d'igualtat de gènere a la UE. Aquesta resolució és un toc d'alerta als Estats membres i a la Comissió Europea, ja que denuncia la creixent discriminació que pateixen les dones en alguns Estats, els intents polítics d'alguns governs de limitar l'accés a l'avortament i l'increment de discursos d'ultra dreta que promouen un model ultraconservador de família. La resolució destaca les campanyes contra els drets sexuals i reproductius a diversos Estats membres i critica les dificultats per a les organitzacions feministes d'accedir a fons de finançament. També denuncia la creixent criminalització i atacs contra persones i col·lectius LGTBI* en alguns països de la UE.

4. En defensa dels drets i la salut sexual i reproductiva

Durant la present legislatura l'Ernest Urtasun conjuntament amb la companya de grup Terry Reintke van cofundar "All of us" una xarxa de

membres del Parlament Europeu dels quatre partits progressistes de l'eurocambra que lluita perquè es garanteixi el dret a decidir sobre el propi cos i es coordina per a reaccionar cada cop que hi ha un atac contra els drets sexuals i reproductius a la UE. Aquesta xarxa ha coordinat una multitud de conferències, enviat nombroses cartes i presentat preguntes parlamentàries, ja sigui per condemnar els atacs de Mariano Rajoy a la Federació de Planificació Familiar Estatal a Espanya, exigir a la Comissió Europea que compensi els fons perduts per les ONG resultat de la "Global gag rule" aprovada pel president Trump o reclamar al Govern d'Hondures que despenalitzï l'avortament al país.

En els darrers cinc anys, s'ha aconseguit incloure el principi d'accés als drets i a la salut sexual i reproductiva de forma legal a tots els informes principals del Parlament Europeu. També a proposta de l'Ernest Urtasun, el Parlament Europeu ha aprovat dues resolucions d'urgència en la matèria, *una exigint a Paraguai* que garanteixi l'accés de les dones i les nenes a l'avortament legal i segur almenys quan la seva vida estigui en perill, quan hi hagi una greu malformació del fetus i en els casos de violació o incest i *l'altre* demanat l'alliberació de la Teodora del Carmen Vázquez i de l'Evelyn Beatriz Hernandez, empresonades a conseqüència de la total criminalització de l'avortament a El Salvador.

5. Donem suport a les companyes de Polònia i El Salvador

El grup Verds / ALE s'ha mantingut al costat i donant suport de les dones poloneses en la seva exitosa lluita contra la proposta de llei de 2016 dissenyada per restringir considerablement l'accés de les dones a l'avortament segur. Durant els moments claus d'aquesta batalla el grup dels Verds/ALE va convidar un grup de més de 20 activistes poloneses al Parlament Europeu per a denunciar els atacs del seu govern. La

coordinació amb feministes i grups polítics d'arreu d'Europa van també ajudar a generar atenció mediàtica i posar encara més pressió al govern polonès que finalment va retirar la proposta.

L'Ernest Urtasun també va liderar el suport actiu a les activistes d'El Salvador en la seva lluita per canviar el codi penal del país que criminalitza totalment l'avortament. Utilitzant el poder institucional del Parlament Europeu, va iniciar una campanya de pressió a través de cartes al govern i representants de l'Assemblea del Salvador perquè alliberessin les dones condemnades a més de 30 anys de presó per problemes obstètrics, com la Teodora o l'Evelyn. L'abril de 2018, una conferència titulada "*Els nostres cossos, les nostres vides*" va portar al Parlament Europeu la mateixa Teodora del Carmen, acabada d'alliberar després de 10 anys de presó i altres membres del seu col·lectiu. El suport internacional i la incansable feina d'aquests col·lectius ha estat vital perquè en els últims anys 33 dones condemnades per avortar sortissin de la presó.

6. Contra l'assetjament sexual i contra totes les formes de violència al PE

Després que l'octubre de 2017 sortissin a la llum casos d'assetjament sexual ocorreguts al Parlament Europeu, l'Ernest Urtasun conjuntament amb altres membres dels Verds/ALE treballant al Comitè FEMM van impulsar una resolució Sobre la lluita contra l'assetjament sexual i els abusos a la UE. Aquesta resolució no només exigeix a la Comissió Europea més ambició i accions per lluitar contra aquest fenomen sinó que també proposa mesures de reforma interna per tal de millorar els mecanismes de lluita, prevenció i resolució de casos d'assetjament sexual i altres formes de violències al PE. Aquestes propostes van ser després agafades per la campanya del col·lectiu MetooEP que amb suport incondicional del grup dels Verds/ALE han pressionat dins de la institució per a

aquestes mesures s'implementessin.

El mateix grup dels Verds/ALE també va decidir actuar en conseqüència, desenvolupant una ambiciosa estratègia interna per combatre i prevenir totes les formes d'assetjament i on gràcies a la pressió de l'Ernest Urtasun entre d'altres es va incloure la necessitat que totes les persones treballadores del grup polític, incloent-hi eurodiputats i eurodiputades haguessin de fer un curs obligatori de lluita contra l'assetjament.

7. Per la ratificació de la UE del Conveni d'Istanbul

El grup dels Verds/ALE ha estat també un dels principals promotors de la signatura i ratificació de la Convenció d'Istanbul per part de la UE i de tots els Estats membres. El 2017 la UE va decidir finalment signar la Convenció, donant-li el seu suport com a institució. No obstant això, des del Comitè FEMM l'Ernest Urtasun ha seguit pressionant per a la ratificació de la Convenció exigint a través d'esmenes a diversos informes, *preguntes orals* i escrites, notes de premsa, reunions o conferències que la UE ratifiqui la Convenció i reclamant als 7 Estats membres que han signat però no han ratificat (Bulgària, República Txeca, Fm, Letònia, Lituània, Eslovàquia i el Regne Unit) que ho facin amb urgència.

8. Exigint una Directiva Europea contra la violència masclista

Una de les tradicionals exigències del grup dels Verds/ALE ha estat la demanda d'una Directiva a escala europea per acabar amb la violència masclista, conjuntament amb una estratègia, un pla d'acció holístic i un observatori europeu sobre la violència de gènere. A través d'esmenes a diversos informes i *preguntes parlamentàries*, l'Ernest Urtasun ha seguit reclamant acció a la Comissió Europea per erradicar les violències masclistes.

Durant el mandat, l'Ernest Urtasun també va reaccionar davant del cas de "La Manada" denunciant la decisió judicial a través d'una pregunta parlamentària i impulsant un debat a ple del Parlament Europeu per a reclamar que la Comissió Europea promogués una definició de violació harmonitzada entre els Estats membres que definís la violació basant-se en l'absència de consentiment. L'eurodiputat també ha exigint a través *d'una carta* a la FIFA i la UEFA que aquestes institucions condemnin i prenguin mesures davant el sexisme i violència masclista al futbol.

9. Contra els femicidis

L'Ernest Urtasun, aquesta legislatura, ha pres el lideratge de la lluita contra els femicidis a Llatinoamèrica. Conjuntament amb Fundació Alemanya Heinrich Böll i en cooperació amb organitzacions de la societat civil s'han seguit coorganitzant les conferències anuals internacionals sobre femicidis, que tenen lloc un any a Brussel·les i l'altre a algun país Llatinoamèrica amb l'objectiu de donar visibilitat a aquesta realitat escandalosa, condemnar la impunitat que l'envolta i rendir comptes a tots els governs. Amb aquestes conferències, *preguntes parlamentàries* i reunions, l'eurodiputat ha donat continuïtat a un procés de diàleg entre la UE i Llatinoamèrica que té com a objectiu reclamar que la UE que implementi el capítol 7 del pla d'acció EU-CELAC (Comunitat d'Estats Llatinoamericans i Caribenys) que pretén treballar de forma conjunta entre les dues regions per eliminar la violència de gènere.

10. Exigim una estratègia d'igualtat de gènere ambiciosa

L'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra de *l'informe del Parlament Europeu* que contribuïa a l'elaboració de la futura estratègia d'igualtat de gènere post-2015. Tot i que l'informe contenia demandes molt ambicioses per a la Comissió Europea, aquesta va

rebaixar l'estatus jurídic transformant l'antiga estratègia en un document de treball. Com a conseqüència l'eurodiputat ha exigint a través de preguntes parlamentàries, paràgrafs a informes i una *pregunta oral* que es torni a establir un document d'estratègia amb objectius clars, vinculants i monitoritzables.

11. La igualtat de gènere i la interseccionalitat com a element transversal de les polítiques de la UE

El grup dels Verds/ALE ha estat un ferm defensor de la integració de la perspectiva de gènere i la interseccionalitat com a element transversal de totes les polítiques de la UE. La integració de la transversalitat de gènere és una obligació dins dels Tractats de la UE i el grup dels Verds/ALE ha exigint que aquesta obligació es faci efectiva en repetides ocasions dins dels *informes* parlamentaris sobre la integració de la perspectiva de gènere. A més a més, l'Ernest Urtasun, amb altres companys i companyes del grup treballant al Comitè FEMM va impulsar la proposta que el Parlament Europeu dissenyés el seu propi Pla d'Acció de Gènere, demanda que es va adoptar el gener de 2019 i que serà desenvolupada durant la següent legislatura.

La transversalitat de gènere ha estat també un element que aquesta legislatura s'ha incorporat dins del grup dels Verds/ALE, adoptat un document per promoure-la en el treball intern del grup i organitzant sessions de formació sobre igualtat de gènere obligatòria a totes persones que assessoren en matèria política en els diferents comitès.

12. Per una justícia climàtica feminista

Els Verds/ALE, a través de la companya sueca Linnéa Engström, van ser els ponents del *primer informe* (i per tant primera posició) adoptada pel PE sobre justícia climàtica i gènere aprovat el gener de 2018. El posicionament del Parlament Europeu

reconeix ara que el canvi climàtic afecta les dones de manera desproporcionada i que les dones són agents importants de canvi i poden jugar un paper crucial en les polítiques climàtiques. L'informe també reconeix que el canvi climàtic és un motor del desplaçament forçat i migració.

El grup dels Verds/ALE també ha participat activament en les reunions de les Conferències Internacionals sobre Canvi Climàtic (COP) i juntament amb les ONG, van reclamar un capítol de gènere a les negociacions climàtiques, que finalment va ser adoptat el novembre de 2017 per la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic. També el grup va elaborar un *“Toolkit” sobre gènere i canvi climàtic*, que va ser presentat durant la COP 24 a Katowice el desembre del 2018.

13. Exigim acords comercials amb visió de gènere

L'Ernest Urtasun també va ser el ponent a l'ombra de *l'informe* sobre igualtat de gènere als tractats comercials de la UE. L'informe denuncia que només el 20% dels tractats comercials actuals mencionen els drets de les dones i recorda els efectes negatius que tractats comercials i la liberalització dels serveis estan tenint sobre les dones i sobre sectors on treballen majoritàriament dones. L'informe exigeix per tant que cada acord comercial de la UE tingui un capítol dedicat a la igualtat de gènere.

14. Denunciem la manca de perspectiva de gènere de les polítiques econòmiques

Un dels clars temes que l'Ernest Urtasun ha liderat al Comitè FEMM ha estat el reclam que les polítiques econòmiques de la UE incloguessin la perspectiva de gènere. L'eurodiputat ha estat ponent nombroses vegades de l'opinió que FEMM realitza a l'informe del Comitè d'Economia del Semestre

Europeu, on exigeix que s'introdueixi un pilar de gènere dins l'estratègia 2020 i s'estableixin objectius clars sobre la igualtat de gènere a fi que les institucions de la UE també realitzin recomanacions als Estats perquè redueixin les diverses desigualtats de gènere. L'eurodiputat també ha reclamat, entre moltes altres mesures, que es creïn unes directrius polítiques específicament sobre la igualtat de gènere que s'hagin de tenir en compte abans d'aprovar i implementar noves polítiques i que la Comissió Europea elabori avaluacions d'impacte de gènere sobre les recomanacions que es proposen al Semestre Europeu.

15. Llitem contra el tràfic de persones

L'Eurodiputat ha estat també el ponent a l'ombra de l'informe sobre la implementació de la Directiva contra el tràfic de persones amb l'objectiu de valorar com els Estats membres estan lluitant contra aquesta terrible xacra. *L'informe* recorda que encara avui dia, milers i milers de víctimes a la UE són forçades a treballar en condicions extremament dures i exigeix més voluntat als Estats membres per acabar amb el que anomena l'esclavitud del segle XXI. La Directiva al respecte va ser transposada el 2013 però l'informe denuncia que els Estats membres segueixen sense aplicar correctament els mecanismes per a la lluita contra el tràfic i sense complir obligacions marcades a la directiva com la d'oferir una formació especialitzada a policies i treballadors públics que poden entrar en contacte amb possibles víctimes, oferir protecció real per menors víctimes de tràfic o protegir en comptes detenir i deportar víctimes de tràfic. L'eurodiputat també ha denunciat situacions de tràfic i explotació laboral a través de *preguntes parlamentàries* així com les encara existents pràctiques de *matrimonis forçosos*.

16. Exigim els drets de les refugiades i migrades

El Comitè FEMM també ha abordat durant aquest mandat la urgència humanitària en què es troben moltes dones, nens i nenes refugiades i migrants a la UE. L'Ernest Urtasun va ser també ponent a l'ombra de l'informe *sobre la situació de les dones refugiades i demandants d'asil a la UE* on es demana la implementació immediata d'un conjunt d'accions polítiques per protegir les dones i els nens i nenes refugiades que arriben a Europa, entre les quals la possibilitat que les dones puguin presentar una sol·licitud d'asil independent del seu cònjuge; la provisió de suport psicològic a les supervivents de violació, violència sexual i tràfic; i posar fi a la detenció de nens, nenes, ancians i dones embarassades i lactants.

El Comitè FEMM també va organitzar una *delegació parlamentària* als camps de refugiats de Grècia a la que l'Ernest Urtasun va formar-hi part. La delegació tenia com a objectiu rebre informació de primera mà sobre la situació de les dones i nenes refugiades, conèixer les eines utilitzades per fer front al tràfic de persones i criticar la manca d'infraestructures en marxa per proporcionar assistència a les víctimes de violència.

També al llarg de la legislatura l'eurodiputat ha denunciat a partir de preguntes parlamentàries a la Comissió Europea casos concrets com els casos d'abusos sexuals contra *les dones treballadores a Huelva* o la situació de les dones als *centres d'internament a Mèxic*.

17. Avaluem la implementació de les Directives de protecció de víctimes

L'Ernest Urtasun va ser també ponent a l'ombra de l'*informe* que avalua l'aplicació de l'Ordre de Protecció Europea (EPO). L'informe critica que tot i que la Directiva es va transposar a les lleis nacionals el gener de 2015, només s'han identificat 7 EPO a tots

els Estats membres i exigeix que aquests eliminin els obstacles burocràtics per accedir a aquestes mesures de protecció. L'eurodiputat també va seguir de prop l'informe *d'implementació de la Directiva europea de protecció de víctimes* on, tot i que alguns Estats membres han implementat amb èxit determinades disposicions, també es critiquen les importants deficiències, especialment pel que fa a la complexitat dels procediments per accedir als serveis de suport, la manca d'informació i els buits legals en casos transfronterers.

18. Contra les discriminacions de gènere de pensions i salaris

El Parlament Europeu, aquest mandat, també va aprovar un informe demanant a la Comissió Europea una estratègia per a lluitar contra la bretxa de pensions, del que l'Ernest Urtasun va ser també ponent a l'ombra. L'informe reclama un enfocament "multifacètic" amb multitud de mesures per tal d'abordar les disparitats de pensions entre homes i dones. El grup els Verds/ALE també va donar la benvinguda al *Pla d'Acció 2017-2019* de la Comissió Europea per acabar amb la bretxa salarial, però va seguir demanat més ambició i reclamant establir mesures vinculants per a la transparència salarial i un pla d'acció que contengui objectius clars, mesures de seguiment i sancions per eliminar d'una vegada tant les discriminacions salarials com les de pensions.

19. Defensem els drets de les treballadores domèstiques

El Parlament Europeu, el 2016, es va també posicionar sobre la *situació de les treballadores domèstiques* a la UE amb un informe del qual l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra. L'informe final adoptat reconeix la importància del treball domèstic i de cura com un sector econòmic de gran valor social i demana que les persones treballadores

en aquest sector gaudeixin de la mateixa protecció legal, laboral i social que tenen la resta. La resolució clarament denuncia que l'explotació laboral està generalitzada en el sector, on massa sovint es treballa sense contracte, moltes hores, sense dret a pensió, vacances ni inspeccions laborals.

20. Per la paritat en llocs de decisió

Una de les principals Directives que es troben bloquejades al Consell Europeu des de fa anys és la Directiva de Quotes als Consells d'Administració de les grans empreses. El grup dels Verds/ALE ha fet una considerable pressió perquè aquesta directiva es desbloquegés, demanant-ho en una multitud d'informes i també impulsant una *pregunta oral* i un debat parlamentari amb la Comissió Europea.

A iniciativa de l'Ernest Urtasun i l'eurodiputat Sven Giegold, el grup Verds/ALE va també iniciar una campanya a través de *cartes* a les institucions pertinents per a denunciar cada cop que es nominaven de nou a homes en les principals posicions de decisió en les institucions econòmiques europees. El passat març de 2019 l'eurodiputat també van denunciar la proposta que el PE nomenés tres homes més per a tres posicions de direcció al Banc Central Europeu, l'Autoritat Bancària Europea i el Mecanisme Únic de Resolució bancària, sense que a les llistes de candidats finalistes hi hagués cap a una dona. A través d'una *resolució* propiciada pel grup dels Verds/ALE, el Parlament Europeu va votar a favor de no tornar a nominar cap càrrec directiu si la llista de candidats finals que arriba al PE no és paritària.

21. Reclamem més fons per a la igualtat de gènere

El grup dels Verds / ALE des del Comitè FEMM també ha impulsat en el context del nou Marc Financer Plurianual (MFF) per als

anys 2021 a 2027 les demandes que aquesta eina pressupostaria inclogués la introducció de la igualtat de gènere com a prioritat, amb d'objectius i indicadors d'igualtat de gènere, i exigint que en la revisió del seu funcionament s'avaluessin els resultats en relació als objectius de gènere. Tot i que aquest marc encara està en fase de negociacions i la proposta de la Comissió Europea no inclou massa la perspectiva de gènere, els Verds/ALE van aconseguir que en la posició del PE s'inclogués la igualtat de gènere com a objectiu transversal i fixar objectius de gènere els diferents programes.

El grup també va aconseguir que es diferenciessin pressupostàriament les accions per combatre la violència de gènere i introduir un pressupost específic d'almenys 193 milions d'euros per combatre la violència de gènere a la posició del PE que fa referència als fons Daphne del proper període de programació.

22. Denunciem els atacs cap a les defensores dels drets de les dones

A través de *preguntes orals* i escrites i *debats* al plenari, l'Ernest Urtasun i el grup dels Verds/ALE han promogut la denúncia de les creixents violacions de drets i atacs a les defensores de drets de les dones al món. A través de dues resolucions d'urgència es van també denunciar casos com les detencions a les activistes d'*Aràbia Saudita* a favor del dret a conduir de les dones o el de la *Noura Hussein Hammad* una noia de 19 anys condemnada a mort al Sudan per matar al seu marit en defensa pròpia. Mitjançant una *pregunta escrita* l'eurodiputat també va denunciar davant la Comissió Europea l'increment dels assassinats de defensores de drets humans, fent referència l'assassinat de la Berta Caceres a Hondures o de l'Ana María Cortés a Colòmbia, reclamant també en aquest segon cas l'acció per part de la UE davant dels més de 311 assassinats d'activistes durant els últims anys en el país. Finalment, l'Ernest Urtasun també ha seguit

de prop a través de conferències i preguntes escrites els acords de Pau a Colòmbia exigint la participació de les dones a les negociacions.

23. Apodera, resisteix, lluita

L'Ernest Urtasun conjuntament amb l'eurodiputada Terry Rientke han editat un llibre sota el nom "Apodera, Resisteix, Lluita: 5 anys de Lluita Feminista a Europa". Aquest llibre és un recull d'articles de 15 extraordinàries i admirables feministes amb qui els dos membres del PE han col·laborat en els últims 5 anys per construir una Europa feminista. El llibre és una mostra de la diversitat de temes i reivindicacions que l'Ernest Urtasun i la Terry Reintke han portat al PE al costat d'activistes d'Europa i del món. És també un homenatge a les feministes que han lluitat durant els últims cinc anys per una Unió Europea més igualitària, més oberta i més justa.

D. Per a una economia al servei de les persones i per la justícia fiscal

L'Ernest Urtasun també ha estat membre de la Comissió d'Afers Econòmics i Monetaris (ECON), així com de la Comissió d'Investigació dels Papers de Panamà (PANA) i les tres comissions especials sobre el frau i l'evasió fiscal (TAXE). En l'àmbit econòmic, hem vist com la gran coalició ha imposat la seva majoria, promocionant polítiques neoliberals. Durant aquest cinc anys hem viscut un retrocés en les normes financeres de l'UE, deixant el sector bancari en una situació de més risc en cas de futures crisis.

Hem treballat per acabar amb la lògica de l'austeritat i les reformes estructurals, especialment la pèrdua de drets socials i laborals. Cal promoure una reforma de les normes de governança econòmica i del sistema financer de la UE per tal de reforçar i modernitzar el model econòmic i financer de la UE. Creiem que cal donar la mateixa importància a la sostenibilitat econòmica, social i mediambiental.

També hem aconseguit la protecció de les persones davant de la banca i dels fons voltor. Avui, gràcies a la feina duta a terme per l'Ernest Urtasun i el conjunt del grup, hi ha normes vinculants en quant prohibir la venda de determinats productes financers com les participacions preferents a persones estalviadores que no són professionals de les finances. També tenim noves normes vinculants sobre la informació obligatòria que acompanya la venda de productes financers de risc.

La solidaritat i el respecte a la democràcia en el cas de països sota programes d'ajust ha estat una de les principals línies de treball aquesta legislatura. Així, durant les negociacions dels rescats de Grècia vam ser una veu activa al parlament denunciant els abusos de la Troika, així com demanant al BCE que acabés amb alguns comportaments injustificables com el bloqueig als mecanismes de liquiditat pel sistema bancari grec.

Aquesta legislatura també ha estat marcada pels reiterats escàndols fiscals que han afectat la credibilitat del mateix Juncker pel seu rol quan era primer ministre de Luxemburg, país que ha estat a l'epicentre de totes les operacions de les grans multinacionals per pagar menys impostos dels que els hi correspon. Lamentablement, el Parlament Europeu no té competències en l'àmbit tributari, ja que segueix sent una competència que els estats no han transferit. Però sí que es pot incidir en elements com la transparència, unes normes comptables que evitin que les empreses ocultin beneficis i mesures relatives amb l'intercanvi d'informació entre autoritats tributàries. Alhora, la feina duta a terme a les diferents comissions d'investigació i comissions especials del Parlament Europeu han servit per reclamar protecció a les persones que van denunciar els casos dels papers de Panamà o Luxemburg, més transparència i un reforç de les normes tributàries i comptables que permeten que les empreses no paguin els impostos on els correspon.

24. Un Banc Europeu d'Inversions transparent i al servei de la transició ecològica

L'any 2015, l'Ernest Urtasun va ser el ponent responsable de redactar, en nom del Parlament Europeu, l'informe anual del Banc Europeu d'Inversions (BEI), que és el banc públic de l'UE i el banc públic més gran del món. El BEI, que té una gran potencialitat per ajudar a finançar les inversions públiques necessàries per impulsar el canvi de model productiu i la transició ecològica, presenta una sèrie de disfuncionalitats en la seva gestió. Així, l'informe va ser crític amb aspectes del BEI com el fet de mantenir inversions en secors d'energies fòssils, autopistes i altres infraestructures insostenibles, la manca de transparència i de control ex-ante de determinades inversions en infraestructures, unes pràctiques poc ètiques en l'activitat financera en països en vies de

desenvolupament i l'obsessió per mantenir una qualificació creditícia coneguda com a AAA cosa que l'impedeix dur a terme algunes inversions amb potencial creació de llocs de feina i lluita contra la pobresa. A l'informe es van aconseguir fer importants crides a millorar la política de transparència, que el mateix BEI actualitzaria a l'any posterior a l'aprovació de l'Informe Urtasun. També es va aconseguir el compromís de dur a terme un pla per desinvertir progressivament en combustibles fòssils.

25. Unes normes més exigents per als bancs pels seus crèdits impagats

Durant l'any 2018 el Parlament Europeu va treballar dos peces legislatives relacionades amb els crèdits i hipoteques morosos de les quals l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra: el reglament sobre crèdits impagats i la directiva sobre compradors de crèdits impagats. El reglament se suposava que havia d'establir normes comptables més estrictes per als crèdits impagats que els bancs tenen als seus balanços, va quedar molt curt d'ambició, sobretot comparat amb les normes dels Estats Units sobre aquesta matèria. El marc regulador i comptable als Estats Units exigeix que els bancs amortitzin els préstecs en demora en un termini de sis mesos. En canvi, a Europa, les opcions que estan actualment sobre la taula donarien als bancs europeus fins a nou anys per aprovisionar completament els seus crèdits impagats. Això no és un enfocament prudencial, i no ens porta a una reducció del risc dels bancs europeus i per això vam votar-hi en contra.

26. Lluita contra els fons voltors

Per la seva banda, la Directiva sobre compradors de crèdits impagats impulsada per la Comissió Europea suposa crear el marc normatiu que permetés al banc desfer-se dels seus crèdits impagats, col·locant-los a altres fons, normalment fortament especuladors. En el cas espanyol, s'incentivava que els bancs col·loquessin massivament les

hipoteques impagades a fons voltors, sense establir garanties al respecte. El grup va criticar durament l'enfocament de la Directiva i va demanar canviar-lo de dalt a baix, ja que el que necessitem urgentment no és promoure aquests mercats de fons voltors sinó unes normes ètiques mínimes per als administradors de crèdits. No podem acceptar que les persones siguin expulsades de les seves llars o que perdin els seus petits negocis per les pràctiques d'administradors de crèdit no regulats com Blackstone que compren préstecs incobrables als bancs a preus irrisoris per a després enriquir-se amb la seva gestió. Per protegir millor a les persones que no poden fer front als pagaments dels seus crèdits a Europa, calia avançar també amb la Directiva, però calia fer-la completament diferent. La gran coalició va paralitzar la seva tramitació en no acceptar les exigències del grup per garantir unes normes garantistes.

27. Reforma dels requisits de capital dels bancs: la UE no aprèn dels errors i no avança en les solucions

Una de les iniciatives legislatives més importants d'aquesta legislatura a escala econòmica ha estat el conegut com a Paquet de Reducció de Riscos Bancaris, que suposava la reforma de dues directives i dos reglaments i es va dividir en dos blocs: les normes sobre nous requisits de capital del banc i les normes sobre com resoldre el banc en cas que faci fallida. Respecte a la directiva i reglament de nous requisits de capital (CRR i CRD), aquesta norma se suposava que havia de millorar les exigències als bancs per a fer-los més sòlids, que tinguessin més fons i no estiguessin exposats a futures crisis. Però clarament no avança cap a un sector financer més segur i estan molt per sota del que es necessita. Entre les diferents mesures que queden curtes, destaquem la «ràtio de finançament estable net» (NSFR, per les seves sigles en anglès) que té per objecte garantir que els bancs disposin d'un matalàs d'actius que es puguin vendre ràpidament

amb escassa pèrdua de valor per a fer front a alteracions del finançament del banc a curt termini. Amb l'acord tancat s'estableix unes normes poc ambicioses, que la gran majoria de la banca europea satisfà amb escreix, és a dir que no suposaran una reducció del risc. També és preocupant que s'ignori totalment l'exposició dels bancs a l'anomenat sector bancari a l'ombra (una indústria de 52 bilions de dòlars que representa un gran risc per al sistema financer). Alhora reconeixem que les noves normes reforçaran la lluita contra el blanqueig de diners i contribuiran a alleujar la càrrega administrativa dels bancs petits de baix risc amb models sostenibles.

28. Normes de resolució dels bancs en fallida: avançant per a evitar que els bancs es rescatin amb diners públics

Les noves normes destinades a garantir la resolució ordenada de les fallides bancàries (BRRD i SRMR), de les quals l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra, constitueixen sens dubte una passa endavant en comparació amb les normes actuals. Després de mesos i mesos de negociació primer internament amb la resta de grups del Parlament i posteriorment amb el Consell i la Comissió, el resultat final representa un millora i compleix l'objectiu de reducció de riscos bancaris. Es va introduir un augment notable dels nivells de passius subordinats mínims exigibles pels bancs -la qüestió de la subordinació era el punt més feble del text del Parlament-. A més a més, les normes acordades sobre el calibratge dels imports globals del requisit mínim de passius admissibles (MREL, per les seves sigles en anglès) que les institucions han de complir obligatòriament, preveuen nivells considerablement més alts en comparació amb la proposta de la Comissió. Alhora, es manté la discrecionalitat normativa per a les autoritats encarregades de la resolució. Una victòria notable fruit del treball del nostre grup va ser la salvaguarda de protecció dels drets de les persones estalviadores i consumidores de productes financers. El text acordat, que ja és legislació vigent, prohibeix

que els productes de més risc puguin ser adquirits pels inversors particulars, evitant que puguin repetir-se escàndols com els de les participacions preferents o el deute subordinat. Un altre èxit del nostre grup és la disposició introduïda sobre la interacció entre la resolució i els marcs nacionals d'insolvència, que aborda una llacuna jurídica actual exposada en els recents casos bancaris com el de l'ABVL Letònia.

29. Finances sostenibles: sense un canvi econòmic, no podem salvar el planeta

La lluita contra el canvi climàtic es juga també al sector financer. Al llarg de la legislatura, s'han produït diversos debats pel que fa a la necessitat d'avançar envers unes finances ambientalment sostenibles i facilitar la inversió en l'economia verda. A iniciativa del grup Verds/ALE es va impulsar una estratègia de finances sostenibles a la UE que incorporava diferents elements. D'una banda s'abordava el fet que a l'hora de triar algun producte d'estalvis, actualment no existeixen indicadors per a aquelles persones que volen triar opcions mediambientalment sostenibles. Això contrasta amb altres àmbits, on la majoria de la gent ja està familiaritzada amb les etiquetes de comerç just o productes orgànics, que ajuden a facilitar les compres ètiques. Per això, en crear un segell europeu "Green Finance" (Finances Verdes) per a les inversions i l'estalvi, assegurarem que els diners s'invertirà en indústries centrades en l'economia sostenible. Però també s'avançava respecte d'altres elements legislatius rellevant en el sector de les finances, especialment aquell anomenat "taxonomia de les inversions sostenibles". Aquest reglament, liderat pel grup Verd, va més enllà de la mera construcció d'un petit nínxol d'inversió verda en el marc d'un sector financer sense cap requisit climàtic addicional. Es va aconseguir ampliar l'aplicació de la taxonomia, que inicialment estava prevista només per a productes financers "verds" amb un objectiu mediambiental específic, a una gamma molt més àmplia de productes financers, incloses

les accions ordinàries i bons venuts als inversors, així com els comptes bancaris. En segon lloc, es va aconseguir que no es limités només a definir el que pot considerar-se com a inversió sostenible, sinó també a identificar quines són les inversions més perjudicials per al medi ambient. En tercer lloc es va impedir el que es coneix com a “greenwashing” o “rentat verd” de les inversions contaminants, evitant ampliar la definició de “sostenible” a inversions que no ho són com “carreteres sostenibles” o “inversions sostenibles” en combustibles fòssils.

30. Més informació i garanties en els prospectes dels productes financers

Els prospectes de productes financers són documents exigits legalment que presenten la informació necessària perquè els inversors puguin avaluar amb coneixement de causa els riscos relatius al producte d'inversió, així com conèixer els drets inherents a aquests. En el marc de l'expansió d'un mercat financer únic a la UE, el que es coneix com la Unió de Mercats de Capital, la Comissió va impulsar un reglament d'aplicació a tota la UE que substituïa les normes existents. Aquesta peça legislativa, de la que l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra, va en la direcció d'un mercat financer menys regulat, amb menys “càrrega” per a les empreses en la publicació dels seus prospectes. L'objectiu general de fer això se suposava que reduiria dràsticament els costos d'un document d'aquest tipus. Però tot i la valoració negativa general, vam aconseguir una cosa important, mantenir en el text legislatiu final la nostra proposta sobre la inclusió d'una “advertència sanitària”, com la dels paquets de tabac o altres productes nocius per la salut, que aclareix quan una inversió està subjecta a un risc molt elevat (advertint que el deute d'un banc podria arribar a perdre tot el seu valor en cas de resolució). Això serà molt útil per ajudar a prevenir casos de venda fraudulenta com el de les participacions preferents o, més recentment, el cas del Popular. Per això el grup va abstenir-se donat que la filosofia general era negativa

però s'aconseguia una millora important incorporada en legislació d'aplicació directa.

31. Unió bancària i reforma estructural del sector bancari

Com a ponent a l'ombra de l'informe no legislatiu de la Unió Bancària del 2017, així com dels del BCE dels anys 2013, 2014 i 2015, l'Ernest Urtasun ha treballat perquè el sector bancari de la zona de l'euro i la UE, en general, sigui segur i fiable, i perquè els bancs que facin fallida no costin diners a la ciutadania. És inacceptable que s'hagin imposat reformes estructurals basades en l'austeritat als països de la perifèria de l'euro afectant les pensions i els serveis públics, però en canvi els bancs que van provocar la crisi continuïn gaudint. Així, s'ha defensat la necessitat d'implementar una reforma estructural del sector bancari de la UE, la qual cosa significa una separació legal, organitzativa i operativa completa de les activitats de banca minorista (necessàries per al funcionament de l'economia real) d'altres activitats financeres i que tenen molt més risc. Completar la Unió Bancària requereix l'establiment d'un esquema de reassegurança de garantia de dipòsits comuna a nivell UE (EDIS, per les seves sigles en anglès) que garanteixi els estalvis de tots els europeus i europees i que sigui pagat per les entitats financeres de forma proporcional i progressiva. Cal dotar-se d'un darrer recurs fiscal comú d'últim recurs per tal que aquest sector bancari reformat limiti els efectes socials, financers i econòmics més amplis en cas de fallida d'un banc. Finalment, també es necessita una supervisió més àmplia del sector mitjançant una autoritat consultiva totalment separada del BCE per evitar conflictes d'interessos. A la Junta Europea de Risc Sistèmic se l'hi ha de donar poders reals per detectar i desinflar les bombolles de crèdit i altres riscos econòmics amplis. Lamentablement, les forces liberals i conservadores han evitat que prosperessin les propostes en aquest sentit.

32. Resolució del Banc Popular i venda privilegiada al Santander

La primera resolució d'un banc europeu sota les noves normes va ser la del Banco Popular el juny de 2017. Aquesta resolució i la seva compra per part del Santander molt per sota del preu de mercat va demostrar algunes deficiències del rol de les institucions dedicades a la supervisió i resolució. En tres intervencions parlamentàries al comitè d'economia i en una bateria d'onze preguntes, es va exigir al Mecanisme de Supervisió Única (SSM per les sigles en anglès) i al Mecanisme Únic de Resolució (SRB) que s'avaluessin les decisions preses pel Popular i Banc d'Espanya en les darreres setmanes de vida del banc, així com les condicions de compra per part del Santander. Es van demanar, també, explicacions per la ràpida i elevada fugida de depositants les setmanes prèvies a la fallida, especialment les de l'administració pública. En segon lloc, es van demanar les avaluacions diàries sobre la situació de liquiditat del banc i les mesures dirigides a la seva recuperació dutes a terme durant el llarg període de dificultats previ a la fallida. En tercer lloc, es va insistir a qüestionar sobre el preu d'adquisició del Santander i els motius que expliquen la davallada de la valoració feta unes setmanes abans, que situaven el valor del banc sobre els 3.000 milions d'euros. En darrer lloc, es va demanar tant SSM com a la Comissió Europea si els crèdits fiscals (DTA en les seves sigles en anglès) que ha heretat el Santander i que li suposarà un estalvi de 5.000 milions en impostos, podria ser considerat una ajuda d'Estat prohibida.

33. Demanem un veritable pla d'inversions europeu, el Pla Juncker es queda curt de recursos i ambició

El Fons Europeu per a Inversions Estratègiques (EFSI), més conegut com a Pla Juncker, havia de ser la gran política pública d'inversió de la UE segons la Comissió Europea. Però la realitat ha demostrat el que alguns van criticar des de l'inici: no

s'acosta al pla d'inversions que necessita la UE, no ha mobilitzat els recursos privats que havien assegurat i s'han finançat projectes insostenibles que no ajuden a modernitzar el model productiu europeu. L'EFSI no va suposar un canvi real de paradigma, ja que treu diners de l'Estratègia Europa 2020 i altres programes per posar-lo en un fons que se suposa ha de mobilitzar diners privats. A més tampoc es garanteix que els projectes seleccionats garanteixin una millora en l'ocupabilitat o un impacte mediambiental i social positiu. El grup Verd ha treballat en l'EFSI 2.0 per millorar algunes de les seves mancances.

34. Defensa de la Renda Bàsica europea

L'any 2017 el Parlament Europeu va aprovar un informe no legislatiu amb recomanacions ant a la Comissió Europea com als Estats membres sobre una política de rendes mínimes. L'Ernest Urtasun com a ponent a l'ombra del grup verd va defensar que la política de rendes mínimes ha de garantir uns ingressos del 60% dels ingressos mitjans de cada respectiu país. Alhora, també va defensar en solitari un text que fes referència a la necessitat d'avançar envers una Renda Bàsica Universal a la UE. A més a més, es demanava a la Comissió Europea que dugués a terme un informe on analitzés els resultats de les diferents iniciatives dutes a terme a escala local, regional i estatal, com Barcelona, Utrecht o Finlàndia respecte diferents models de RBU. L'oposició per part de la gran coalició i de les forces conservadores va evitar que prosperés aquest text a l'informe final.

35. Creació d'un producte financer basat en l'emissió de deute sobirà a la UE

Al darrer ple de la legislatura es va aprovar un reglament que crea un nou instrument financer de titulitzacions recolzades en un conjunt de bons sobirans de la zona euro (SBBS, per les sigles en anglès) del qual l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra. L'objectiu és alleujar certs problemes d'estabilitat estructural i

financera del sector bancari de la zona euro. No creiem que els SBBS emesos per actors del sector privat siguin la millor solució per abordar els problemes de la zona euro, ja que creiem que això només passa per la creació d'Eurobons, la mutualització del deute i de la unió fiscal. Però vam treballar de manera constructiva per modificar aquesta proposta minimitzant els seus riscos. Vam aconseguir introduir a les negociacions amb la resta de grups mesures que garanteixin que en cap cas pugui tenir un impacte negatiu en les finances públiques de cap país de la zona euro. També que hi hagi més control i transparència respecte a aquest instrument. Ara caldrà negociar amb el Consell la proposta del Parlament abans de la seva aprovació definitiva.

36. Per una governança econòmica democràtica, justa i amb esperit social

El juny de 2015 es va votar una resolució no legislativa sobre la revisió i balanç del marc de governança econòmica de la UE de la qual l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra. També va ser ponent a l'ombra dels informes sobre el semestre europeu de 2014, 2015 i 2016. En paral·lel també es va presentar el conegut com a "informe dels cinc presidents" de les institucions de la UE (Comissió Europea, Parlament, Consell, el Banc Central Europeu i de grup d'euros) sobre el mateix tema. Des del principi va ser molt clar que liberals i conservadors volien utilitzar l'informe de l'any 2015 conegut com a Informe Berés per fer passos enrere en relació a informes anteriors recolzats pel Parlament sobre el marc de governança. Per desgràcia el grup socialista va cedir a la major part de les demandes del centredreta. Així, el missatge central de l'informe és que el correcte és l'actual combinació d'austeritat i reformes estructurals socialment nocives. El marc actual és pro cíclic i discrecional, no és útil per a fer front a les crisis, ni ofereix un marc transparent i creïble de relacions i coordinació entre estats. L'aplicació discrecional de la flexibilitat es converteix en la norma en lloc de l'excepció,

ja que acaba sent usada sistemàticament i de manera ineficient, utilitzant-la només quan s'ha arribat a límits inacceptables de degradació social i econòmica. En canvi, la UE s'hauria de centrar en reduir els desequilibris excessius, tant en els països amb superàvit com en els deficitaris, per definir una política molt més ambiciosa i de més abast fiscal a tota la UE, millorar substancialment la dimensió social de la UEM i fomentar inversions de futur i eficients. El que necessita la UE són propostes contundents per a una cooperació més estreta en matèria de política fiscal, econòmica i monetària com la unió fiscal i social, la mutualització del deute públic i una unió bancària. El gran salt endavant que es necessita requerirà valentia política. Requeriria una Convenció per acordar aquestes propostes en una revisió del Tractat, que també hauria d'ajudar a superar les deficiències democràtiques de la unió monetària.

En aquesta legislatura també es van produir les declaracions lamentables de l'aleshores president de l'Eurogrup, el socialista Jeron Dijsselbloem on acusava els països del sud de "gastar-se tots els diners en copes i dones" en referència a als recursos europeus rebuts en el marc dels programes de cohesió i d'assistència financera. Així, en una interpel·lació parlamentària l'Ernest Urtasun li va exigir que demanés disculpes, cosa que ell va rebutjar i, posteriorment, se li va exigir la dimissió, tant en comissió parlamentària com en sessió plenària.

37. Escrutini i control parlamentari de la política monetària i de les accions de Mario Draghi

Al llarg de la legislatura, l'Ernest Urtasun ha sigut ponent a l'ombra de tres informes anuals del Banc Central Europeu (2014, 2015 i 2016) i ha estat portaveu habitual del grup en els debats de política monetària amb Mario Draghi. En ells, s'ha demanat que la política monetària estigués al servei de la recuperació econòmica i se superés el paradigma

de l'austeritat i les reformes estructurals antisocials. El desembre de 2016 es va publicar la llista d'empreses beneficiàries del programa de compra de valors corporatius del Banc Central Europeu (CSPP per les sigles en anglès) on es veia que de les 63 compres del BCE en aquest programa, destaquen les empreses del sector de l'energia com Gas Natural Fenosa que lidera la llista amb 11 compres, Iberdrola amb 10, Repsol amb 6, Enagás amb 5. També apareixen Telefónica amb 11 bons, així com Ferrovial o Abertis. El 53% de les emissions comprades a Espanya en aquest programa corresponen a empreses del sector dels combustibles fòssils. Així, es va demanar formalment al BCE acabar amb aquests subsidis indirectes. A través d'aquests diàlegs monetaris, així com de preguntes escrites, s'ha aconseguit que el BCE es comprometí formalment a aplicar els acords vinculants de l'acord climàtic de París també a la política monetària.

38. Fons Monetari Europeu: una oportunitat perduda per democratitzar i fer més socials les institucions de la governança econòmica europea

El març de 2019 el Parlament Europeu va donar llum verda a la creació del Fons Monetari Europeu (FME). La proposta de la Comissió Europea, presentada el desembre de 2017, tenia per objecte integrar el Mecanisme Europeu d'Estabilitat (MEDE) en l'ordenament jurídic de la UE. El nostre grup creia que no s'havia de tractar només d'un canvi d'estatus jurídic, sinó que s'havia d'assegurar un funcionament democràtic de la nova institució sota el mètode comunitari. La proposta de crear l'FME es va acabar reduint a una simple modificació formal. Igual que el MEDE, l'organisme intergovernamental de gestió de crisi creat pels 19 Estats membres de la zona euro, el nou FME seguirà sent finançat pels Estats membres, les seves decisions s'han d'adoptar per unanimitat i els Parlaments no podran exercir cap poder de supervisió. Així, aquest tràmit va suposar una oportunitat perduda per democratitzar la

governança econòmica i reforçar la solidaritat de la zona euro. La reforma va ser únicament cosmètica, sense canvis en el funcionament del fons ni en l'escrutini parlamentari d'aquest. L'FME segueix estant fora del pressupost europeu i del control del Parlament, les seves decisions seran per unanimitat i no es regirà pel mètode comunitari. S'exclou la dimensió social i la democràtica, ja que el seu predecessor, el MEDE, va demostrar greus deficiències en els seus programes funcionament, a un altíssim cost social amb uns rescats fallits i de conseqüències socials terribles per als països afectats.

39. Per un veritable pressupost europeu: un sistema de recursos propis

En l'actualitat, el 83% del pressupost de la UE es finança mitjançant contribucions nacionals (contribució basada en el PIB i en l'IVA), mentre que, segons el Tractat (article 311 del TFUE), hauria de "finançar-se íntegrament amb càrrec a recursos propis". Així, la Comissió Europea va impulsar un canvi reglamentari en el qual el Parlament Europeu només disposava de la possibilitat de consulta no vinculant. A la proposta de la Comissió es demana una reforma important del sistema de recursos propis per respectar el Tractat, reduir la contribució nacional al pressupost de la UE i finançar adequadament el pressupost de la UE alineat amb el conegut com a informe Monti del Grup d'Alt nivell sobre recursos propis. L'informe, del que l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra, proposa introduir una cistella equilibrada d'ingressos a nivell UE com un IVA reformat, impost de societats, senyoratge dels tipus d'interès que paguen els diferents bancs centrals al BCE, Impost a les Transaccions Financeres, impost digital, les multes imposades el TJUE i impostos i gravàmens mediambientals com un mecanisme fronterer d'ajust de les emissions de carboni. També es demana i exclou qualsevol mena de reemborsament o mecanisme corrector com el que històricament havia gaudit el Regne Unit.

40. Assegurem més transparència a les inversions estrangeres en sectors estratègics

L'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra de l'opinió de la Comissió d'Economia sobre el reglament de control de la Inversió Estrangera Directa. En el context actual hi ha grans inversions de països com la Xina i Rússia en tecnologia punta i sectors estratègics que plantegen qüestions de seguretat i ordre públic. La UE ha establert una major coordinació i intercanvi d'informació entre els Estats membres així com amb la Comissió que permetrà una major transparència respecte a les inversions estrangeres. Les grans inversions de determinats països en tecnologia, telecomunicacions i infraestructures pot crear estructures monopolístiques sota el control directe de països no democràtics o que vulneren sistemàticament els drets humans. La feina de l'Ernest Urtasun com a ponent a l'ombra va servir per afegir certs sectors a la llista de sectors estratègics que seran monitoritzats, com ara els serveis públics (salut, aigua o energia), la llibertat de premsa i el pluralisme dels mitjans de comunicació, i la seguretat alimentària, sectors que inicialment no constaven a la proposta de la Comissió.

41. Per la igualtat de gènere als càrrecs econòmics i financers de l'UE

Entre les 60 posicions més importants de les institucions econòmiques de la UE (direccions del BCE, BEI, Mecanisme de Resolució, Autoritat Bancària, Mecanisme de Supervisió...) només hi ha 6 dones. Aquesta situació inacceptable, a més a més, empitjorarà en la propera ronda de renovacions de mandats. En l'actualitat, solament hi ha una dona i cinc homes en la Junta Executiva del BCE i una dona i 29 homes en el Consell General del BCE. Durant el 2018 i 2019 s'han votat diverses renovacions de càrrecs a les institucions econòmiques i totes les nominacions han estat per homes. El nostre grup va intentar

en diverses reunions entre els coordinadors dels grups polítics de la comissió d'economia exigir un major equilibri de gènere en les nominacions, però no es van aconseguir els suficients suports, amb el rebuig del Grup Popular i el Grup Socialista. A inicis del 2018, vam exigir que la renovació d'una vicepresidència del BCE hagués de ser per una dona, però els governs van acordar el nomenament de Luis de Guindos. A inicis del 2019 es van renovar diverses posicions de càrrecs de nomenaments d'alts càrrecs de l'Autoritat Bancària (EBA), el BCE i la Junta Única de Resolució (SRB). Tots els nomenats van ser homes, però encara pitjor, tots els candidats a les nominacions també van ser homes. El nostre grup es va oposar a totes les nominacions al considerar inacceptable que no es proposen homes. Populars, Conservadors, Liberals i Socialistes, que van col·locar a l'espanyol José Manuel Campa al capdavant de l'EBA, van rebutjar totes les propostes per a garantir igualtat de gènere als respectius nomenaments.

42. Defensem el dret a l'habitatge i protegem als deutors hipotecaris

A iniciativa del grup Verd, El Parlament Europeu va aprovar una resolució l'octubre de 2015 qüestionant que els governs del PP i PSOE complissin la legalitat europea pel que fa a la llei hipotecària espanyola. Alhora, instava a la Comissió Europea a actuar per a què la dació en pagament mitjançant la redacció d'una directiva, cosa que la Comissió Europea de moment, no ha fet, ignorant el mandat del Parlament. El text era més contundent respecte a la sentència sobre clàusules abusives i conclouia que el govern del PP havia incomplert la sentència del TJUE. Durant tots aquests anys hem treballat perquè la Comissió intervingués en el cas d'altres clàusules abusives, com les de venciment anticipat, les IRPH, les hipoteques multidivisa i, molt especialment, les clàusules terra. Davant la lamentable decisió de finals de 2018 del Tribunal Suprem de corregir la sentència que donava la raó a les persones hipotecades

i exigia a la banca la devolució de l'Impost sobre Actes Jurídics Documentats, l'Ernest Urtasun va registrar dues preguntes escrites demanant a la Comissió que intercedís en aquest cas. S'exigia que es garanteixi el compliment de la Directiva 93/13 en matèria de clàusules abusives, així com els processos de reclamació col·lectiva per part d'entitats de defensa de les persones consumidores de productes financers. La Comissió Europea ja havia obert un procediment d'infracció a Espanya per aquesta matèria.

43. Crisi grega: solidaritat i democràcia

Durant els anys 2014 y 2015 el projecte europeu es va jugar la seva credibilitat en la gestió dels rescats a Grècia. El paper de la "Troika" (integrada per la Comissió, el BCE i l'FMI) va trencar una de les seves premisses fonamentals de la UE: portar prosperitat als seus ciutadans. Les mesures imposades per la UE van portar pobresa i desigualtats, Europa no va trobar una solució basada en la solidaritat. Hem demanat repetidament a la Comissió i a l'Eurogrup reconèixer que el deute grec és insostenible i que l'única solució justa i eficaç són quitances on els creditors acceptin les pèrdues. Calia revertir els programes imposats, ja que eren contraproductes: les retallades i austeritat extremes estaven provocant una crisi econòmica que dificultava encara més l'assoliment dels objectius fiscals, ja de per si poc realistes. Hem treballat específicament per acabar amb la demanda de reformes que obligaven als sectors més dèbils de la societat grega a assumir el cost del rescat. Així, hem demanat acabar amb les retallades als serveis socials, l'assistència social i les pensions i també hem demanat recuperar drets fonamentals bàsics, com la negociació col·lectiva. L'Ernest Urtasun ha estat membre del subcomitè de la comissió d'economia "Grup de Treball d'Assistència Financera", creat durant aquesta legislatura a petició dels grups progressistes, on s'han debatut les mesures del rescat a Grècia. També ha interpellat al governador del Banc Central

Europeu per l'ús discrecional de l'instrument d'assistència de liquiditat d'emergència que va acabar amb el "corralito" als bancs grecs de l'estiu de 2015.

44. Per la transparència fiscal de les empreses, la millor forma d'assegurar que paguin el que els toca on correspon

L'obligació a les grans empreses de presentar informes per països significa que serà obligatori que publiquin un conjunt d'informació financera desagregat a escala nacional, com ara quantes persones tenen contractades, quins actius tenen al país, la seva facturació anual, quants beneficis generen i quants impostos paguen. És una mesura clau per lluitar contra l'enginyeria tributària que ha permès a moltes grans multinacionals no pagar els impostos allà on els correspon. Després dels reiterats escàndols fiscals, la Comissió va presentar una proposta en aquest sentit, que tot i no tenir l'ambició que reclamàvem, feia una passa endavant. Al Parlament Europeu l'Ernest Urtasun va ser el ponent a l'ombra, el text no va tenir millores significatives i de fet el bloc de Populars, Conservadors i Liberals va aconseguir rebaixar el text com una clàusula que permetria a les grans empreses saltar-se l'obligació de donar informació pública si creuen que els seus beneficis estan en perill. Ara s'està pendent d'iniciar negociacions amb el Consell, on diversos Estats membres han mostrat que rebutgen aquesta mesura.

45. Defensem una llista negra de paradisos fiscals ambiciosa i útil

Una altra de les propostes del Grup que han vist la llum aquesta legislatura és la llista negra de paradisos fiscal a nivell UE. El 5 de desembre de 2017, els Estats membres de la UE van presentar la primera llista de la UE de tercers països no cooperants, que des de llavors ha estat modificada en diverses ocasions. La llista negra té com a objectiu promoure una política fiscal responsable en tot el món i garantir que els socis internacionals

de la Unió Europea s'adhereixin a les mateixes regles que els Estats membres de la UE. En l'elaboració d'aquesta llista s'avaluen als tercers països amb els criteris de transparència fiscal, equitat fiscal, aplicació de mesures per part de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) i examen del contingut econòmic dels règims fiscals dels països amb impostos zero. Tot i això, la manca de transparència en el procés i les ingerències polítiques han fet que hi hagués països entrant i sortint de la llista sense raons sòlides, coses que ha posat en entredit el procés en el seu conjunt. A principis de 2019 l'ECOFIN va acordar ampliar la llista dels països inclosos a la llista negra. Sense dubtes aquesta llista és insuficient, però avança en un sentit més positiu, les últimes actualitzacions van ser per treure països de la llista, sovint de forma injustificada però amb la darrera ampliació s'ha trencat la dinàmica. La llista negra està començant a consolidar-se com una eina al servei de les polítiques de la UE contra algunes de les pràctiques fiscals més fraudulentament realitzades en tercers països i altres jurisdiccions. Algunes jurisdiccions no cooperatives han començat a canviar les seves lleis fiscals més nocives, altres estan d'acord en avançar cap a una major transparència. Hi continua havent algunes omissions en la llista que s'haurien d'incloure en llistes futures, com és el cas de Panamà o Suïssa, i si els criteris fossin més estrictes, també figurarien els centres financers extraterritorials com les Illes Verges Britàniques, les Illes Caiman i les Bahames. Pel que és important reforçar aquesta llista negra i fer pública tota la llista grisa. De la mateixa manera, calen sancions que l'acompanyin. També hem insistit en què si s'apliquessin els mateixos criteris als Estats membres de la UE, cinc d'ells estarien a la llista, pel que és urgent que la UE augmenti la pressió sobre els seus propis països perquè posin fi a les pràctiques fiscals fraudulentament. Recentment la Comissió Europea va assenyalar en les recomanacions del semestre europeu que Bèlgica, Xipre, Hongria, Irlanda, Luxemburg, Malta i els Països

Baixos promouen esquemes de planificació fiscal agressiva. Aquests països fomenten la competència fiscal deslleial i tenen un impacte extraordinari en la pèrdua de recaptació de la resta de països europeus. Tan sols les grans empreses en surten beneficiades. Fins ara hi ha hagut sancions importants com els 13.000 milions a Apple per usar Irlanda per desviar impostos i també a FIAT i Starbucks a Països Baixos i Amazon a Luxemburg.

46. Una fiscalitat de societats comuna a la UE

El Parlament Europeu va votar el març de 2018 a favor d'establir una base comuna de l'impost de societats consolidat (CCCTB, per les sigles en anglès). Aquesta proposta és essencial per avançar en la lluita contra l'evasió fiscal per part de les grans corporacions a Europa. El grup dels Verds/ALE va proposar determinades mesures per millorar la fiscalitat en l'àmbit de l'economia digital. En afegir el concepte "virtual" a l'establiment permanent d'una empresa, es pot assegurar que les empreses digitals tributaran en els països en què presten serveis, no només en el país on troben la taxa impositiva més baixa. Lamentablement, el bloc conservador va evitar l'aprovació de la proposta a favor d'un tipus mínim de l'Impost de Societats aplicable a tota la UE. La proposta actualment es troba bloquejada al Consell, on diversos països rebutgen aquestes normes comunes que permetrien avançar contra el frau fiscal empresarial.

47. Perquè les grans empreses tecnològiques paguin impostos on els toca i no on elles vulguin

Si en una matèria té sentit disposar de normes conjuntes a la Unió, és precisament en la fiscalitat digital, per la naturalesa multinacional de les operacions d'aquestes empreses tecnològiques. El Parlament Europeu va aprovar a desembre del 2018 una proposta perquè en tota la UE els gegants tecnològics paguin impostos. Les grans empreses

multinacionals de tecnologia solen tenir un tipus efectiu mitjà molt inferior al de la resta d'empreses (sovint per sota del 10% d'impost de societats), i sovint utilitzen tècniques de transferència de beneficis per reduir el pagament d'impostos. Els ministres d'Hisenda de la Unió Europea segueixen bloquejant un "impost sobre els serveis digitals". Únicament arran d'un acord entre França i Alemanya es va intentar decidir gravar als tres majors gegants de la tecnologia. Aquesta legislatura hem treballat perquè empreses com Google, Amazon, Facebook i Apple paguin el que els correspon en els països en què operen i en els quals generen ingressos. Atesa la manca de progressos en el Consell per part dels Estats membres de la UE, el Grup Verds/ALE també havia sol·licitat que la Comissió va reiniciar el procediment legislatiu sobre la proposta, el que garantiria que el Parlament tingui poders de codecisió i es requereixi únicament una majoria al Consell, i no la unanimitat.

48. Unanimitat en matèria tributària: treballarem per evitar que determinats països bloquegin la justícia fiscal

Davant els reiterats i injustificables bloquejos de determinats països al Consell en totes aquelles propostes per avançar en matèria de justícia fiscal, La Comissió Europea va fer el gener de 2019 una proposta sobre la transició a una majoria qualificada al Consell per a determinades qüestions fiscals, en lloc d'atorgar a cada Estat membre un dret de veto en virtut de l'actual regla de la unanimitat. La solució prevista per la Comissió Europea, és la utilització de la "clàusula passarel·la" (article 48-7 del Tractat), però és insuficient, ja que la seva activació requereix també unanimitat. El Grup Verds/ALE havia treballat des de feia temps per una solució més ambiciosa: l'ús de l'article 116. És positiu que la Comissió reconegués que la regla de la unanimitat en matèria fiscal permet a alguns països bloquejar avenços significatius en matèria de lluita contra el frau. Precisament sempre són els països que es concedeixen privilegis fiscals injustificables per atreure

grans empreses o persones riques, trencant el principi bàsic que s'ha de tributar allà on es té l'activitat econòmica per mantenir esquemes tributaris i danyant la resta d'Estats membres. Per això creiem que s'ha d'utilitzar d'una vegada per totes l'article 116 del Tractat, que realment fa possible eludir el bloqueig de la unanimitat i complir així el compromís contret amb el Parlament Europeu amb totes les resolucions dels informes de conclusions de les quatre comissions d'investigació sobre l'evasió fiscal que hi han hagut aquesta legislatura.

49. Investiguem als grans evasors fiscals

Al llarg de la legislatura, el Grup Verds/ALE ha redactat, en col·laboració amb acadèmics i experts, diferents estudis on es detallen les males pràctiques fiscals de grans empreses europees, els mecanismes legals de què s'aprofiten i aproximacions sobre la pèrdua de recaptació que això suposa. IKEA, Inditex, BASF i Veolia van ser algunes de les empreses que van ser investigades i de les quals es van presentar informes conclouents. Arran dels informes presentats, la Comissió Europea va obrir investigacions a IKEA. A més a més, també es van fer investigacions sobre els mecanismes legals utilitzats per individus rics, com esportistes, directius i artistes famosos, per pagar menys impostos dels que els hi correspondria. També sobre els tipus mitjans assumits per les empreses, l'impacte de les mesures de l'administració Trump a escala fiscal o el cost de mecanismes fraudulents concrets com les patents boxes.

50. Protegem a les persones que denunciïn casos de corrupció o frau empresarial

Un altre dels camps on les sinergies entre la societat civil i les forces progressistes europees han estat més fructíferes és en el de la protecció a les persones que denuncien casos de corrupció, frau o comportaments immorals d'empreses i administracions. Persones com Falciani, Detour o Halet han estat clau per destapar escàndols com els de

Luxleaks, Papers de Panamá. Un dels majors èxits va arribar al darrer ple de la legislatura, quan el Parlament Europeu va aprovar la Directiva de protecció per als denunciants (whistleblowers en anglès), marcant una gran fita a favor de la transparència i la democràcia. Aquesta votació, tanca les negociacions amb consell i Comissió i suposarà una norma legal d'obligat compliment, oferirà protecció i garanties legals a totes aquelles persones que denunciïn qualsevol conducta il·legal, abús, males pràctiques o irregularitats que es donen en el seu lloc de treball. Aquesta Directiva ha trigat molt temps a arribar i és un gran exemple de com la UE pot millorar de forma directa la vida de la ciutadania. Els denunciants mereixen ser protegits de qualsevol mena de represàlia, persecució o intimidació. Ara correspon als Estats membres convertir aquesta Directiva en legislació nacional i fem una crida a tots els països perquè millorin els paràmetres d'aquest text i el facin el més ampli, exhaustiu i inclusiu possible.

51. Mesures ambicioses contra el blanqueig de capitals

L'aprovació de la nova directiva contra el blanqueig de capitals, que va ser redactada per una eurodiputada del grup Verds/ALE, va suposar una important passa endavant per lluitar contra els fluxos de diner negre. Cada any, els governs nacionals perden milers de milions per grans estructures empresarials opaques dissenyades per al frau fiscal i el blanqueig de capitals. El Parlament Europeu, la Comissió i el Consell van concloure amb èxit les negociacions tripartides sobre la revisió de la directiva contra el blanqueig de diners el desembre de 2017. Aquest acord és una peça legislativa molt important, que dóna resposta a les greus deficiències que van demostrar els Papers de Panamá i oferirà beneficis tangibles als ciutadans de la UE. La revisió de la directiva inclou una sèrie de mesures importants per combatre el blanqueig de capitals, inclosa la creació de registres de beneficiaris finals reals. L'accés públic als

registres definitius de beneficiaris reals serà una eina crucial en la lluita contra el blanqueig de capitals, el finançament del terrorisme, l'evasió i elusió d'impostos. Fer públiques les identitats de les persones que s'amaguen darrere de les estructures opaques de les empreses i els fideïcomisos farà que sigui molt més fàcil identificar i prevenir aquestes grans estructures criminals per on circula el diner negre pràcticament sense cap control. En diverses iniciatives davant la Comissió i el govern Espanyol, l'Ernest Urtasun també va exigir la transposició rigorosa en temps i forma de l'anterior directiva en el cas espanyol, ja que els reiterats retards li van costar a Espanya l'apertura d'un procés d'infracció comunitari.

52. Per uns mecanismes de resolució de disputa sobre la doble imposició europeus transparents

El juliol de 2017 el parlament va aprovar la consulta sobre la proposta legislativa per crear un Mecanisme de Resolució de Disputa sobre Doble Imposició, del qual l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra. El principal objectiu polític del grup és lluitar contra la doble imposició i contra l'evasió i frau fiscal, però això també exigeix garantir que les empreses paguen impostos on tinguin les seves activitats econòmiques. Gairebé totes les transaccions comercials transfrontereres corren el risc de la doble imposició, ja que l'Estat on la companyia és resident normalment imposa les rendes mundials i l'Estat on la companyia genera impostos sobre la renda dels ingressos generats al seu territori. La Comissió va estimar que el 2014 hi havia al voltant de 910 casos de disputes de doble imposició pendents a la UE (amb un import de 10,5 milions d'euros en joc). Les nostres principals esmenes es van centrar a assegurar que els experts que es nomenessin a la Comissió Assessora (per a la fase d'arbitratge) siguin independents, imparcials i d'alta integritat, preferiblement funcionaris i funcionàries que treballin en l'àmbit del dret tributari o membres d'un tribunal administratiu.

També vam aconseguir una esmena per donar a la Comissió Europea el poder de comprovar el nomenament d'experts independents nacionals i, en cas de dubte, demanar més informació i fins i tot retirar l'expert de les llistes nacionals.

E. Per una Europa d'acollida a les persones refugiades, de ponts i no de murs

L'Organització Internacional per a les Migracions (IOM) calcula que de 2014 a desembre del 2018 han mort en la mar mediterrània més de 18.000 persones intentant arribar a les costes europees. Els governs de la UE segueixen sense acordar un enfocament europeu comú. Les persones que fugen de les guerres i el terror segueixen estant obligats a arriscar les seves vides per arribar a Europa, a la recerca de la possibilitat d'una vida millor. La veritable crisi que enfronta Europa, no és una crisi de capacitat, sinó de voluntat política i solidaritat.

Existeix una política comuna d'asil a la UE (SECA) que, encara que té directives sobre la protecció internacional, és majoritàriament incomplida pels Estats de la Unió Europea. Cada Estat membre aplica la seva normativa interna i els governs de la UE segueixen sense acordar un enfocament europeu comú encara que hi ha tota una reglamentació de la UE aplicable a l'asil. A més a més, acords signats per la UE amb països tercers com Líbia o Turquia, que pretenen impedir que els refugiats arribin a Europa, soscaven principis bàsics internacionals i l'obligació europea d'acollir demandants d'asil, fent cas omís dels Drets Humans més fonamentals com el dret a la vida o a la llibertat (Declaració Universal dels Drets Humans) o el dret a demanar refugi i no ser rebutjat sense analitzar el seu cas (Convenció de Ginebra de 1951).

Al mateix temps, està creixent el discurs negatiu i criminalitzador de la migració a la UE, marcat pels missatges xenòfobs, islamofòbics i racistes de la dreta i l'extrema dreta. En parlar de migració sovint s'utilitzen termes amb connotacions negatives, com ara "càrrega", "crisi", "risc" o "gran allau" i sovint es relaciona amb el terrorisme i els delictes. Tot i que les persones migrants no tenen res a veure amb les mesures d'austeritat social i econòmica que es prenen a Europa, sovint s'utilitzen com a boc expiatori per a aquests problemes.

Tot i no formar part del Comitè de Llibertats civil, Justícia i Afers Interns (LIBE) competent sobre la temàtica del refugi i la migració, l'Ernest Urtasun ha estat molt actiu en aquesta matèria. El drama de què hem estat tots testimonis, l'inconcebible gran nombre de morts sense resposta, la mala gestió dels Estats membres i la repetida vulneració dels drets dels demanats d'asil és una realitat no pot deixar passiu a ningú.

53. Reforma del Sistema de Dublín

El grup dels Verds/ALE han estat un ferm defensor de la revisió del Sistema de Dublín, a través del qual s'estableixen els criteris per determinar quin Estat membre és responsable d'examinar la sol·licitud d'asil presentada a la UE. Gràcies a l'ambiciosa posició del grup en aquesta matèria, la *posició del PE* es distancia de la de Comissió i proposa que s'elimini el criteri del primer país d'entrada, un criteri injust que ha creat una pressió desproporcionada sobre uns pocs Estats membres. La *proposta*, a més, també inclou un nou mecanisme de reassentament que ajudi a assegurar un repartiment de responsabilitats més just i solidari a la UE, procediments de reunificació familiars més ràpids, i la substitució de les sancions per desincentius per aquells sol·licitants d'asil que realitzin moviments secundaris dins la UE.

El grup dels Verds/ALE, el 2016, va elaborar també la seva proposta concreta per establir un sistema de Reubicació de refugiats solidari que substituís el Sistema de Dublín a través d'una assignació equitativa de l'Estat responsable de gestionar les demandes d'asil basada en criteris objectius i vinculants. El sistema proposat busca assignar els demandats d'asil en funció dels seus propis vincles i preferències. Moltes de les demandes introduïdes en aquesta proposta van influir i ser incorporades després a la posició del Parlament Europeu respecte el Sistema de Dublín.

54. Exigim canals d'entrada segurs a la UE

L'Ernest Urtasun i el grup dels Verds/ALE de forma reiterada han reclamat la creació de canals d'entrada segurs pels demandats d'asil. El grup va lluitar i va aconseguir un informe *adoptat el desembre del 2018* on es reclamava establir un sistema de visats humanitaris a escala de la UE per a nacionals de països tercers. La proposta aprovada pel PE permetria als sol·licitants d'asil demanar visats a les ambaixades i consolats de fora de la UE, mitjançant els quals poder viatjar legalment a un país de la UE i demanar asil. D'aquesta forma, es pretén crear vies segures per a aquelles persones que necessiten asil i per no forçar a més persones a arriscar la seva vida intentant arribar a Europa. Ara és el torn de la Comissió Europea de respondre a aquesta demanda i presentar una proposta legislativa i demostrar que pot proporcionar alternatives reals davant el drama humanitari.

55. Demanem més quotes de reassentaments

L'Informe que fixa la posició del Parlament Europeu sobre els reassentaments també va suposar una victòria pel grup dels Verds/ALE on després de molta pressió política es va aconseguir que el text fixés objectius de reassentament més ambiciosos per als Estats membres. El PE va exigir d'aquesta forma que la UE donés resposta al 20% de les necessitats globals de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR). Amb els nivells actuals, això equival a 240.000 refugiats. El text introdueix un clar enfocament humanitari als reassentaments, rebutjant així la proposta de la Comissió Europea de condicionar-los a través d'altres acords.

56. Exigim que es respectin les quotes de reubicació

El grup dels Verds/ALE també va aconseguir construir una gran majoria al Parlament

Europeu per demanar als Estats membres que complissin amb urgència els seus compromisos de traslladar 160.000 refugiats de Grècia i Itàlia al seu territori. Durant dos anys que va durar el compromís el grup va realitzar de forma constant una campanya de pressió sobre aquells Estats membres que no complien les seves quotes de reubicació.

En números casos l'eurodiputat va reclamar a la Comissió Europea (a través de preguntes parlamentares, *debats al plenari*, *cartes al President* de la Comissió, al Comissari de Migracions, i al president de Frontex) que adoptés mesures fermes i sancions contra aquells Estats membres que continuaven boicotejant el Pla Europeu per a la Reubicació de refugiats. L'eurodiputat també va denunciar la irresponsabilitat i inacció del govern de Rajoy en una multitud d'ocasions senyalant l'incompliment espanyol que només va acollir el 13% dels refugiats que s'havia compromès. El Tribunal Suprem Espanyol el 9 de juliol de 2018 va acabar condemnant a Espanya per incomplir les seves obligacions de reubicar, entre 2015 y 2017, a 19.449 refugiades procedents de Grècia i Itàlia.

57. Reclamem una operació de recerca i salvament a la Mediterrània

L'Ernest Urtasun, juntament amb altres companyes i companys del grup polític, van denunciar energèticament la retirada de l'operació de Frontex Mare Nostrum, que era l'única operació europea de recerca i salvament al mar mediterrani. A través de preguntes parlamentàries i resolucions del PE el grup dels Verds/ALE va reclamar que es posés en marxa de nou una altra operació de recerca i rescat per evitar més morts a la mediterrània. L'eurodiputat també ha denunciat que altres operacions com Mos Maiorum no busquen retornar migrants o demandats d'asil que no tinguin la situació regular o les operacions Tritón de Frontex o Sophia d'EUNAVFOR on els esforços estan només centrats a capacitar els

guardacostes libis perquè ells facin la feina bruta al mar, desatenent completament en dret d'assistència al mar.

L'eurodiputat també va presentar una pregunta escrita davant la Comissió Europea demanant que aclareixi si la UE en actuar a la Mediterrània reconeix o no una zona SAR (Search and Rescue) per a la recerca i rescat de qualsevol embarcació a la deriva responsabilitat de les autoritats líbies. Aquesta pregunta és resultat de les informacions contradictòries donades pel president de Frontex, el Sr. Leggeri, en una compareixença al Parlament Europeu on va afirmar que Frontex no reconeixia l'existència d'una zona SAR a Líbia i les posteriors afirmacions de la seva existència per part la Comissió Europea unes hores més tard en una reunió amb l'eurodiputat i el president de l'ONG Proactiva Open Arms, Òscar Camps.

58. Prou criminalització de les ONG que salven vides

El grup dels Verds / ALE va també ser decisiu al Parlament Europeu en l'adopció d'una resolució contra la criminalització de l'assistència humanitària. Aquesta resolució reclama l'adopció urgent de directrius perquè els Estats membres no criminalitzin l'assistència humanitària, és a dir el treball de les ONG que rescaten vides al Mediterrani. La legislació actual, l'anomenada "Directiva de facilitació" de 2002, obliga els Estats membres a adoptar sancions per a les persones que faciliten les entrades irregulars a la UE. La Directiva preveu, però, una exempció si aquesta facilitació és de naturalesa humanitària. Avui, només una quarta part dels Estats membres de la UE han traslladat aquesta clàusula d'exempció a les seves legislacions nacionals.

L'Ernest Urtasun també ha denunciat en nombroses ocasions la creixent criminalització de les ONG que operen a la Mediterrània denunciant-ho a la Comissió Europea a través

de preguntes parlamentàries. D'aquesta forma va denunciar la immobilització del vaixell Proactiva *Open Arms a Itàlia*, va donar suport a la demanda oberta per demanar a governs i a la UE que deixessin desembarcar en un port segur els vaixells *Nuestra Madre Loreto* i l'*Aquarius*, ambdós plens de demandat d'asil en situació d'emergència humanitària. Finalment, l'eurodiputat també va exigir a la Comissió Europea l'alliberació immediata de *l'alcalde de Riace*, detingut falsament per facilitar la immigració il·legal.

59. Contra els acords de la UE amb Turquia i Líbia

L'Ernest Urtasun i el grup del Verds/ALE també ha *denunciat repetidament* els acords de cooperació de la UE on es condiona la cooperació al desenvolupament a la cooperació de tercers països en la prevenció de la migració irregular, els controls fronterers i la readmissió dels immigrants. El grup ha exigit la revisió i retirada dels acords de refugiats UE-Turquia de 2016, el de Líbia del 2018 i el de Marroc de 2019, defensant que qualsevol cooperació amb tercers països sobre qüestions relacionades amb la migració ha de seguir una avaluació específica dels drets humans i s'ha de basar en acords formals que permetin un escrutini democràtic adequat i supervisió parlamentària.

El grup va realitzar un *estudi* que demostrava com l'acord de la UE amb Turquia transforma els refugiats amb detinguts i en diverses ocasions l'eurodiputat *ha denunciat aquest acord davant la UE*, exigint també que aquesta respongués a les crítiques fetes per la Defensora del Poble Europeu sobre aquest acord. L'eurodiputat també ha denunciat casos concrets com el suposat acord entre el govern libi i milícies llibes (responsables del tràfic de persones) per contenir els fluxos de migrants a canvi d'equipaments, embarcacions i salaris, en virtut d'un acord recolzat pel govern italià o la *vulneració de drets humans* per part de guardacostes libis, exigint per tant que la UE deixés de finançar-los.

60. Denunciem les condicions al camps de refugiats de Grècia

El grup dels Verds també van aconseguir un debat al plenari per tal de denunciar les condicions infrahumanes en què s'obligava a viure als refugiats als camps a les illes gregues en ple hivern. Conseqüència d'aquest debat el PE va reclamar un pla d'acció urgent a les autoritats gregues amb el suport de la Comissió Europea per garantir que els sol·licitants d'asil fossin transferits a habitatges adequats a la Grècia continental.

L'Ernest Urtasun, a part de la visita als camps de refugiat a Atenes amb el Comitè FEMM, també va visitar els camps de refugiats d'Idomeni, juntament amb la presidenta del grup dels Verds/ALE Ska Keller, a fi de denunciar les terribles condicions de vida i poques infraestructures d'aquest camp i exigir una resposta comunitària urgent.

61. Exigim resposta davant la situació de menors no acompanyats i la detenció de menors

Ernest Urtasun també ha denunciat la vulneració de drets fonamentals que significa el retorn de menors no acompanyats en compte d'atorgar-los protecció i acollida. També ha portat davant la Comissió Europea el *cas denunciat* per Human Rights Watch sobre la detenció de 54 nens i nenes no acompanyats a Grècia que van ser detinguts i duts a cèl·lules policials o centres de detenció d'emigrants.

62. Revisió de la Directiva de Retorn

Els Verds/ALE han estat també els redactors principals de la posició del Parlament Europeu respecte la Directiva de Retorn. El Grup ha redactat una posició que va la direcció oposada a la proposta de la Comissió Europea que impulsa una estratègia focalitzada en expulsar a persones migrants

i refugiades en comptes de protegir-les i en seguir externalitzant la gestió de les fronteres a tercers països amb poques garanties de respecte de drets humans. Conseqüència de les pressions dels grups conservadors, la posició redactada per la ponent dels Verds/ALE Judith Sargentini però no ha pogut ser votada al Comitè LIBE, però el grup la reprendrà durant la següent legislatura.

63. Revisió de les Directives de Recepció i de la qualificació de refugiats

Durant aquesta legislatura la Comissió Europea també va presentar un segon paquet de reforma de la SECA a través d'una proposta de reforma de la Directiva de qualificacions que estableix normes uniformes per al reconeixement i drets atorgats a les persones que necessiten protecció internacional i d'una reforma de la Directiva de condicions de recepció per harmonitzar encara més les condicions de recepció a la UE i intentar reduir els "moviments secundaris" mitjançant noves sancions que restringeixen l'accés a les condicions de recepció.

El grup dels Verds/ALE durant les negociacions d'aquestes Directives va centrar els seus esforços a garantir l'accés a l'assistència jurídica i informació gratuïta per als sol·licitants d'asil i reforçar les garanties processals del procés d'asil. El grup va introduir també esmenes per aclarir sota condicions més estrictes quins països tercers podrien ser considerats un "tercer país segur" o un "primer país d'asil" i sobre la necessitat de sempre avaluar les circumstàncies individuals dels sol·licitants. La revisió d'aquestes directives encara estan en procés de negociació amb el Consell Europeu, i el grup dels Verds/ALE seguiran prioritant que es garanteixin un alt nivell de protecció, que les propostes respectin els principis internacionals i lluitant en contra que el Consell proposi l'aplicació obligatòria del concepte de "països segurs" i de procediments d'admissibilitat més restrictius.

64. Contra el reforçament de Frontex com a agent de retorn

El grup dels Verds/ALE i l'Ernest Urtasun han seguit també molt de prop i han criticat totes *les reformes de l'agència* Frontex (la nova Guàrdia Costanera Europea,) que augmenten de forma considerable els seus recursos econòmics i de personal i de competències, però focalitzant les seves noves tasques sobretot en matèria de retorn. L'augment de la funció operativa de l'agència no va acompanyada de les garanties de Drets Fonamentals necessàries ni d'un sistema clar de rendició de comptes, tot i que Frontex es convertirà en l'única agència de la UE que farà tasques d'aplicació de llei i té la facultat d'utilitzar la força. Tot i que el grup dels Verds/ALE va aconseguir guanys importants en aquestes darreres reformes com són assegurar una major independència i responsabilitats de l'Agent de Drets Fonamentals dins l'agència i que no es mencionin "els centres controlats" (referència a la proposta del Consell i Comissió Europea de crear plataformes de desembarcament) la nova reforma avança clarament en la mala direcció.

65. Denunciem les devolucions en calent a Ceuta i Melilla i les expulsions violentes

L'eurodiputat ha també denunciat en repetides ocasions les devolucions en calent que estan tenint lloc a Ceuta i Melilla amb total impunitat i va *demanar* al Comissari Europeu de Migració, Assumptes Interns i Ciutadania, Dimitris Avramopoulos, que visités les dues ciutats. L'Ernest Urtasun a través *de nombroses preguntes* parlamentàries va denunciar aquesta vulneració de la legislació europea i internacional. L'eurodiputat també va portar davant la Comissió Europea casos *de deportacions violentes* com va ser el cas exposat pel col·lectiu Stop Deportación on es mostra la violència cap a una persona que està a punt de ser deportada dins d'un avió comercial.

L'eurodiputat també va formar part d'una delegació conjunta amb l'eurodiputada d'IU, Marina Albiol, a Melilla amb l'objectiu de conèixer de primera mà la situació que viuen moltes persones migrades internes al Centre d'Estada Temporal d'Immigrants (CETI) i a la frontera. Conseqüència de la visita es van traslladar al Comissari Avramopoulos la necessitat d'acabar amb les vulneracions sistemàtiques de drets humans i del dret europeu a la frontera de Melilla on s'han produït actuacions violentes de la Guàrdia Civil, devolucions en calent de persones extracomunitàries i denunciar les condicions en què viuen les persones demandants d'asil en els centres a Melilla.

66. Visitem el CIE i exigim el seu tancament

Després d'una visita oficial al CIE de Barcelona i de l'informe del Comitè Europeu contra la Prevenció de la Tortura que denunciava casos de violència dins dels CIE, l'Ernest Urtasun va exigir amb una pregunta a la Comissió Europea el tancament de tots els CIE a Espanya. Aquesta exigència va tornar a ser reiterada després de la protesta de 39 migrants al CIE d'Aluche, on conjuntament amb altres eurodiputats d'Unidos Podemos es va enviar una carta al Comissari Avramopoulos, exigint que s'obris una investigació per determinar si es complien les normes higièniques i sanitàries requerides i perquè s'observés de primera mà la situació deteriorada dels Drets Humans en el centre. La carta també demanava de forma oberta que es tanquessin tots els CIE a Espanya, ja que aquests incompleixen les Directives sobre les Condicions d'Acollida i sobre el Retorn i vulneren els drets de les persones migrants.

67. Denunciem l'incompliment espanyol de les Directives d'asil

L'eurodiputat va entrar una *pregunta parlamentària* per a denunciar que Espanya encara no s'ha dotat d'un reglament per

a una part de la Llei del dret d'asil que va entrar en vigor el 2009. La Llei imposava que el reglament s'havia d'aprovar sis mesos després però després de 9 anys encara no s'ha aprovat. El desenvolupament reglamentari fixa les condicions perquè una llei sigui efectiva, per la qual cosa la seva absència dificulta qüestions pràctiques en el sistema d'asil espanyol, per exemple, deixa sense definició el “tractament diferenciat per a persones vulnerables” i no desenvolupa la possibilitat de sol·licitar asil directament en ambaixades, afectant per tant a l'aplicació del reagrupament familiar i a la consideració de raons humanitàries per obtenir protecció.

En una *altra* pregunta també va denunciar els incompliments repetits de directives relacionades amb el Sistema Europeu Comú d'Asil (SECA) fent referència als procediments iniciats per la mateixa Comissió Europea al respecte. La pregunta es referia al fet que Espanya no havia comunicat de la transposició de la Directiva 2011/95 / UE sobre els requisits d'asil, la Directiva 2013/32 / UE sobre els procediments d'asil i la Directiva 2013/33 / UE sobre les condicions d'acollida. Fins a la data, l'Estat espanyol segueix sense transposar-les adequadament i incomplint-les de manera reiterada cada vegada que l'Estat no garanteix el dret d'una persona a sol·licitar asil a Ceuta i Melilla, quan s'aplica indègudament procediments sumaris, quan no garanteix l'accés al procediment als menors no acompanyats i quan no garanteix l'acollida de les persones en condicions dignes.

68. Contra la impunitat del cas Tarajal

L'Ernest Urtasun, conjuntament amb Marina Albiol van projectar al Parlament Europeu el documental “Tarajal: desmuntant la impunitat a la frontera sud” que denuncia els fets que van succeir el 6 de febrer de 2014 on 15 persones van morir mentre intentaven creuar la frontera de Ceuta nadant per la platja del Tarajal. Aquest és un dels casos més representatius de l'existent impunitat a la Frontera Sud i

de la vulneració fragant de drets humans i de la llei tant internacional com nacional en matèria de migració i refugi a les fronteres de Ceuta i Melilla. La projecció del documental va ser precedida d'una presentació a la que van participar Xapo Ortega i Xavier Artigas, Directors del Documental, Helena Maleno, activista a Tànger i experta en migracions i Irene Escorihuela, Directora del Observatori DESC que porta l'acusació col·lectiva del cas.

69. Més fons d'integració de refugiats i suport per a les autoritats locals

El Fons d'Asil, Migració i Integració és clau per oferir suport financer per garantir condicions de recepció adequades per als sol·licitants d'asil a tot Europa. En aquest Reglament la Comissió ha proposat finançar “centres controlats” però des del grup dels Verds hem denunciat aquesta perspectiva, ja que creiem que no haurien de ser finançats, especialment en l'absència total d'una definició adequada que detalli la base legal, la naturalesa, el propòsit i l'objectiu d'aquest concepte.

A més, través d'unes esmenes presentades per l'Ernest Urtasun i la Ska Keller al Fons de Migració, Asil i Integració (AMIF) es va aconseguir que la posició del Parlament Europeu demanés reforçar el paper dels governs locals i de les associacions regionals dins del principi de “partenariat”, de manera que les ciutats i els governs locals puguin participar en el disseny, la implementació i seguiment dels programes de treball nacionals sota gestió compartida (6 milions d'euros per a 7 anys).

70. No als condicionaments per accedir a fons de desenvolupament

El Grup dels Verds també ha demanat de forma repetida que la UE deixi de condicionar els fons de cooperació al desenvolupament a la cooperació de tercers països en matèria de prevenció de la migració irregular, els controls

fronters i acords de readmissió de migrants. La cooperació al desenvolupament té l'objectiu de lluitar contra la pobresa, no de lluitar contra la migració. L'ús de fons de desenvolupament per a aquests propòsits implica desviar-los de propòsits de desenvolupament clars i sovint no compleixen els criteris OCDE sobre l'elegibilitat de les ajudes. Les condicionalitats en aquest àmbit són inacceptables i van en contra dels principis internacionals.

també del canvi climàtic, està empenyent a molta gent a deixar casa seva. El mapa també analitza on es desplacen i mostra com la UE només acull el sis per cent de la gent refugiada del món. Europa ha de fer molt més per complir amb la seva responsabilitat global.

71. Suport a Proactiva Open Arms

L'Ernest Urtasun va ser promotor de la iniciativa de nominar a l'ONG Pro-Activa Open Arms pel Premi a la Ciutadania Europea donat el Parlament Europeu. L'organització de socorristes voluntaris va guanyar aquest premi el juny del 2016. Un any més tard, també a proposta de l'Ernest Urtasun, el grup dels Verds/ALE va proposar aquesta mateixa ONG juntament amb onze organitzacions que operaven salvant vides al mediterrani (SOS Mediterranée, Médicos Sin Fronteras Internacional, Sea Watch, Sea Eye, Save the Children, Boat Refugee Foundation, Jugend Rettet, Lifeline Rescue Boat, MOEA, PROEM-AID) al premi Sakharov, atorgat a individus i organitzacions que defensen els drets humans. Les dotze ONGS van quedar finalistes del premi. També vam organitzar un visionament del documental "To Kyma" per promoure la gran tasca que Proactiva Open Arms ha desenvolupat tots aquests anys i per a denunciar els crims que estan tenint lloc al mar Mediterrani.

72. Mapa de refugiats

El mapa mundial dels orígens de les migracions forçoses és un projecte dels diputats i diputades del Grup Verds/ALE al Parlament Europeu que té com a objectiu analitzar els orígens i les causes de les migracions forçoses en tot el món. La guerra, la fam, la pobresa i un dràstic deteriorament de les condicions de vida, conseqüència

F. Per Fer una solució democràtica per Catalunya

La defensa de Catalunya a Europa ha estat una prioritat aquesta legislatura. En primer lloc, defensant la necessitat de l'oficialitat del Català activament, aconseguint el compromís dels Presidents del Parlament Europeu Schulz i Tajani. També defensant la necessitat que Catalunya tingués una veu a Europa i participés en les agrupacions del Consell. Però sense dubtes la repressió policial arran de l'1 d'Octubre i la resposta autoritària del govern de Mariano Rajoy al conflicte polític, va marcar l'agenda política Europea. L'únic debat al ple del Parlament Europeu sobre aquests fets es va produir a iniciativa d'una petició dels grups de l'Esquerra Unitària i dels Verds/ALE. En col·laboració amb altres grups s'ha demanat constantment la involucració de la Comissió Europea en un diàleg institucional dirigit a resoldre el conflicte i hem denunciat el retrocés democràtic patit durant el govern del PP. Es va demanar formalment la intervenció del vicepresident Timmermans, responsable de garantir l'Estat de Dret, davant la deriva autoritària de Mariano Rajoy.

73. Defensa del dret a decidir

Ska Keller, presidenta del grup Verds/ALE, ha estat la veu més activa al Parlament Europeu en defensa del Dret a Decidir a Catalunya. Catalunya en Comú va promoure la defensa del dret a decidir per part de polítics europeus de referència com Dimitrios Papadimoulis i Ulrike Lunacek, vicepresidents del Parlament Europeu i també Ska Keller i Julia Reda, del grup Verds/ALE i Marisa Matias de l'Esquerra Unitària, entre d'altres.

74. Denúncia de la violència l'1-O

L'únic debat al ple del Parlament Europeu sobre la violència policial de l'1 d'Octubre es va produir a iniciativa dels grups de l'Esquerra Unitària i dels Verds/ALE. L'Ernest Urtasun també juntament amb altres eurodiputats d'arreu d'Europa van demanar formalment a la

Comissió que investigués la violència policial de l'1 d'Octubre com a possible vulneració de la Carta de Drets Fonamentals de la UE. Dies abans Unidos Podemos, Catalunya en Comú, Equo, PNB, ERC i PDCAT van demanar a la Comissió Europea mesures davant la deriva autoritària del govern Rajoy. Els eurodiputats i eurodiputades dels diferents grups polítics del Parlament Europeu van preguntar a la Comissió Europea sobre les detencions i registres de la guàrdia civil succeïts el 27 de setembre en el marc de l'operació policial contra la celebració de la convocatòria de la Generalitat d'un referèndum el pròxim 1 d'octubre i preguntant quines mesures prendria davant la situació que es va produir.

75. Denúncia de la judicialització

Durant aquests mesos diferents eurodiputats i eurodiputades del Grup Verds/ALE han visitat les presons on els líders polítics i socials relacionats amb l'organització del referèndum estaven empresonats, demanant el seu alliberament fins a l'arribada del judici i el convenciment que les acusacions de rebel·lió i sedició eren falses. Ska Keller es va reunir amb Junqueras, Romeva, Sànchez, Rull i Cuixart a la presó de Lledoners. Ska Keller i Gabriele Zimmer, presidenta del grup de la GUE, van seguir juntament amb l'Ernest Urtasun des de Madrid el procés contra els dotze líders polítics catalans pel seu paper el referèndum de l'1 d'octubre i la posterior declaració d'independència suspesa. Allà es va fer una crida perquè el judici sigui just i independent. Keller es va mostrar convençuda que es demostrarà que les infundades acusacions de rebel·lió i sedició són falses. També va demanar que es posi fi a l'empresonament preventiu dels polítics i líders socials durant el temps que duri el judici. A més a més, l'Ernest Urtasun va organitzar amb altres eurodiputats d'ERC i PDCat en l'acte "Defensant els drets fonamentals a la UE: el cas espanyol" amb els familiars dels

líders polítics i socials empresonats, on es pretenia situar l'actitud autoritària del govern de Mariano Rajoy com un problema europeu. També es va demanar a diverses preguntes escrites que la Comissió intervingués respecte a l'amenaça de detenció de 72 alcaldes i altres casos com l'alcalde de Berga.

76. Aposta pel diàleg i contra la unilateralitat

Dies abans dels fets d'octubre, els copresidents del Grup dels Verds/ALE al Parlament Europeu, Ska Keller i Philippe Lamberts van demanar a la Comissió Europea que facilités el diàleg entre les autoritats espanyoles i catalanes per ajudar a resoldre la situació política al voltant del referèndum. Aquesta es va realitzar a través d'una carta dirigida al vicepresident de la Comissió, Frans Timmermans, responsable de l'Estat de Dret i de la Carta dels Drets Fonamentals. En la carta enviada, es destaca la urgent necessitat de diàleg i la possibilitat que la Comissió actués com a medidora entre els diferents actors. Alhora, es va alertar de la inviabilitat dels fulls de ruta unilaterals en considerar l'unilateralisme era incompatible amb un procés polític de diàleg: l'única via és la negociació. En aquest sentit, amb el canvi de govern a Espanya i la sortida de Rajoy, Ska Keller va donar suport als esforços tant del govern català com del govern espanyol per intentar establir un diàleg obert i sincer amb la finalitat de trobar una solució política per a Catalunya. Per la seva banda, Xavi Domènech en les seves funcions de coordinador nacional de Catalunya en Comú va visitar Brussel·les per reunir-se amb diferents responsables polítics de diversos grups per a sensibilitzar de la necessitat d'una sortida democràtica pel conflicte català.

77. Defensa de l'oficialitat del català a Europa

Tant a l'inici de la legislatura el 2014 amb el president Schulz com amb el canvi de president i l'arribada de Tajani, l'Ernest

Urtasun juntament amb els eurodiputats de PSC, ERC, PDCat i Unió, en estreta col·laboració amb de la Plataforma per la Llengua, van demanar formalment l'oficialitat del català al Parlament Europeu. Es va aconseguir que el president del Parlament, el Popular Tajani, es comprometés a autoritzar l'ús del català en cas que així ho reclamés el govern espanyol. En Comú Podem ha demanat al Congrés que el govern espanyol així ho sol·liciti, sense que s'hagi pogut desbloquejar encara la proposta

G. Defensem el planeta, protegim el territori

78. Treballem per fer possible l'Acord de París

El desembre de 2015 vam celebrar que s'aconseguís tancar un acord global a la Cimera del Clima. Alhora vam alertar que l'acord de París sobre el clima només tindrà efectes si continua la pressió sobre els Estats. Vam criticar els elements completament negatius com el fet que no es reconegui l'impacte del canvi climàtic en els drets humans, especialment en tot el que fa referència a desplaçaments, migracions, impacte de gènere i refugiats climàtics. També ha denunciat la manca de referència a sectors altament contaminants com l'aeronàutic i el naval. En qualsevol cas les implicacions per a Europa d'aquest acord eren clares: la UE haurà de canviar els seus objectius climàtics pel 2020 i el 2030. El 2020 la reducció d'emissions havia de ser d'un 30% i calia descarbonitzar les nostres economies abans de 2050. Però l'estratègia climàtica de la Comissió presentada el novembre de 2018 perd una oportunitat per assolir els objectius de París. Cap dels escenaris que va presentar per la Comissió Europea és compatible amb l'objectiu de limitar a temps l'escalfament global a 1,5°. L'únic escenari realista per complir amb l'Acord de París és reduint els gasos d'efecte hivernacle d'almenys un 55% per 2030, tal com ha demanat el Parlament Europeu, cosa que la Comissió i els Estats membres han rebutjat.

79. Reducció de les emissions de CO₂ dels cotxes

La gran coalició va frenar la protecció del clima amb un acord de límits d'emissions de CO₂ per a cotxes poc ambiciós. La nova legislació europea per reduir les emissions de CO₂ dels automòbils nous per 2030 es va acordar el desembre de 2018. La Comissió Europea havia proposat una reducció del 30%. El Parlament Europeu, arran del treball del

grup Verds/ALE i altres forces progressistes, tenia la posició més ambiciosa, exigint el 40%. El Consell Europeu, que representa els interessos dels estats proposava un 35%. Els negociadors finalment van acordar el 37,5%. El Parlament Europeu també va poder limitar les llacunes legals en la promoció de vehicles de baixes i zero emissions. No obstant això, l'acord està molt per sota del que seria necessari per a treballar seriosament cap als objectius de l'acord Climàtic de París.

80. Paquet d'energia de la UE: més renovables i adéu a l'impost al sol

El gener de 2018 el Parlament Europeu va aprovar el paquet d'energia de la UE per promoure les energies renovables, així com una major eficiència energètica i un full de ruta amb un pes legal per complir els objectius climàtics de París. El paquet d'energia comprèn dues directives i una llei de regulació, i el grup Verds/ALE va aconseguir introduir diversos elements positius.

Entre d'altres, s'incorpora l'objectiu d'una economia lliure de CO₂ per al 2050, un objectiu vinculant de millorar l'eficiència energètica del 32,5% per a 2030 i un objectiu obligatori del 0,8% d'estalvi d'energia anual per als consumidors en tota la UE. També es va aconseguir que les normes europees impedeixin barreres inacceptables al foment de les renovables com l'impost al sol que va impulsar el govern de Rajoy. S'espera que tot això creï 840.000 nous llocs de treball al sector de la construcció sostenible, de la producció d'electrodomèstics de baix consum, i de la ciència i la investigació.

81. Escàndol Volkswagen i manipulació dels cotxes dièsel

El desembre de 2015 el Parlament va acordar la creació d'una comissió d'investigació arran

de l'escàndol de la manca de control dels nivells reals de contaminació de les emissions dels cotxes- El grup Verds/ALE va liderar la recollida de signatures de Parlamentaris per a la seva creació (el grup va aconseguir 288 quan es necessiten 189). La decisió d'establir una investigació sobre l'escàndol dels vehicles contaminants va ser un pas important per assegurar que hi hagi conseqüències a escala europea. Es va demostrar que no només Volkswagen sinó que també altres fabricants han falsificat les proves sobre les seves emissions.

82. Prohibir els plàstics d'un sol ús: una victòria que marca el camí

El Parlament Europeu va aprovar definitivament el març de 2019 la Directiva sobre plàstics d'ús únic. La Directiva que entrarà en vigor el 2021, prohibirà els productes d'un sol ús com les palletes, els coberts de plàstic i els bastonets de cotó, així com els gots de plàstic i els envasos d'aliments fets de poliestirè expandit. La Directiva sobre plàstics d'un sol ús és una victòria per al nostre planeta i un èxit del grup Verds/ALE que feia molt de temps que demanava un canvi total en la nostra forma de consum. Considerem que és només el punt de partida i ha de servir com a catalitzador del canvi cap a una menor producció de residus i una major sostenibilitat, prohibint altres usos plàstics en envasos i productes més durables.

83. Economia circular i reducció dels residus

El Parlament Europeu va revisar el març de 2017 la legislació europea relativa als residus i envasos, sota el nom "Economia Circular" El grup Els Verds/ALE va ser un dels impulsors de la reforma que a més de destacar els beneficis per a la nostra salut i medi ambient, ha posat èmfasi en el potencial de l'economia circular per crear ocupació sostenible. Davant del model d'un sol ús, on

les matèries primeres s'extreuen de manera contínua de la natura, cal impulsar l'economia circular basada en la reutilització i el reciclatge dels residus que produïm, així com fer viable un model productiu on els productes es dissenyen pensant que siguin duradors i reparables. Però és que a més, l'economia circular té un gran potencial com a creador d'ocupació. Per cada 10.000 tones de residus, l'economia circular crea 300 llocs de treball, mentre que la incineració només un.

84. Contra les subvencions europees a la tauromàquia

Durant les tramitacions dels respectius pressupostos, cada any el grup Verds/ALE ha demanat l'eliminació de les subvencions per als ramaders que crien toros per a les corrides. Malgrat que es va arribar a aconseguir que la Comissió de Medi Ambient aprovés aquesta proposta, no es va aconseguir aprovar ni en la Comissió de Pressupostos ni en la sessió plenària, on PP, CS i la majoria del PSOE va votar en contra. Les subvencions a la cria de toros de lídia són un anacronisme institucional, a més de xocar amb la sensibilitat de gran part de la ciutadania europea, ja que impliquen el patiment extrem, la tortura i la mort dels toros per a gaudi i espectacle d'una minoria. El Conveni Europeu sobre protecció dels animals en les ramaderies recull que els animals no han de patir dolor, angoixa o ser víctimes de lesions. Per tant, ha dit, aquells ramaders que crien i reproduïxen bous per a la tauromàquia no compleixen aquestes condicions i no haurien de ser receptors de subsidis agrícoles.

85. Campanya #StopCañete

L'octubre de 2014 es van produir les compareixences per a l'elecció dels Comissaris i Comissàries de la UE. Davant de la proposta del govern Espanyol d'Arias Cañete per a gestionar la cartera de Clima i Energia, es va organitzar una campanya

contra el seu nomenament per part de la societat civil, entitats ecologistes i eurodiputats i eurodiputades d'esquerres i ecologistes. Es va aconseguir que 80 membres del Parlament Europeu signessin el manifest contra el seu nomenament. L'argument principal era que un empresari del sector dels combustibles fòssil no reuneix els requisits per ser el responsable europeu d'energia, a més de dubtes en el compliment del codi ètic pel fet d'haver transferit les seves accions a les empreses a familiars. Finalment la gran coalició formada pel grup popular, el grup socialdemòcrata i el grup liberal va aconseguir imposar una majoria de 83 vots a favor a Cañete amb 42 en contra. Això sí, aquella campanya va servir per a mobilitzar a la societat civil en l'escrutini de la feina de Cañete. L'Ernest Urtasun ha fet un seguiment constant de Cañete en qüestions com la seva pensió privada que cobra en paral·lel al sou de comissari i conflictes d'interessos com la seva relació amb els papers de Panamà i les seves reunions amb lobbistes del sector nuclear, forçant que hagués de comparèixer diverses vegades i demanant la seva divisió.

86. Demanem responsabilitats a la UE pel cas Castor

Un element concret que va centrar la feina parlamentària respecte de l'informe del BEI: el cas Castor. El magatzem de gas Castor, projecte faraònic d'un conglomerat d'empreses amb predomini de l'ACS de Florentino Pérez va dur-se a terme mitjançant garanties del BEI, ja que una de les línies creditícies del Banc consisteix a avalar operacions de crèdit de grans dimensions com aquesta. Posteriorment, després que una cadena de sismes demostrés que el projecte suposava un greu risc ambiental i per a la seguretat, el projecte es va paraitzar. Aquests riscos havien estat a bastament demostrats per societat civil, experts i acadèmics, abans dels sismes, però tant el BEI, com el Ministeri d'Indústria espanyol com l'empresa de Florentino Pérez van ignorar-los, autoritzant

el projecte i assegurant el seu finançament. A l'informe aprovat per parlament Europeu es van denunciar el rol jugat pel BEI i es va demanar que actués immediatament per aturar la indemnització que havia aprovat el govern del PP. Tot i la crida avalada per la majoria del Parlament Europeu, el BEI no va actuar en considerar que en trencar-se la relació contractual entre el Banc i l'empresa pel fet que s'aturés l'obra, no tenia cap altra responsabilitat. Tant des del Parlament Europeu com des de la societat civil es van seguir exigint responsabilitats polítiques al BEI per no haver fet un estudi de riscos i d'impacte ambiental abans d'involucrar-se en l'operació. Arran de la pressió feta per l'informe i diferents iniciatives com cartes formals i compareixences parlamentàries tant al ple, com a la comissió d'economia, com de control pressupostari; el president del BEI va reconèixer el fracàs de l'operació. Tot i això, el BEI no va rectificar, va seguir negant la seva participació clau i recentment ha tancat la queixa oberta respecte d'aquest cas de forma molt insatisfactòria.

87. En defensa de les Terres de l'Ebre

El febrer de 2016 l'Ernest Urtasun va visitar l'Ebre i el Tajo en visita oficial del Parlament Europeu. Les conclusions de l'informe de la visita van suposar una esmena a la política hidràulica del PP: enterra el transvasament com a alternativa, considera que s'ha de canviar completament el model de gestió dels recursos hídrics a Espanya i ho supedita al compliment dels requisits mediambientals, prioritant els requisits mediambientals enfront dels socioeconòmics. Els actuals plans de conca incompleixen la Directiva Marc de l'Aigua i que hi ha perill real de regressió del Delta de l'Ebre i per tant hem demanat a la Comissió Europea que es rebutgin aquests plans. El passat 26 de gener vam presentar, juntament amb la resta d'eurodiputats catalans, una bateria de preguntes al Parlament Europeu conjuntament amb La 'Campanya pels Sediments' sobre el pla de

gestió integral dels sediments de la conca de l'Ebre, la seguretat de les preses dels embassaments, la subsidència i la regressió del Delta, la prova pilot de l'embassament de Riba-roja d'Ebre i la inclusió de la gestió dels sediments en les normatives europees. Les preguntes van estar elaborades i presentades amb la col·laboració de membres d'Ecologistes en Acció, SEO/BirdLife, la Plataforma en Defensa de l'Ebre i l'IRTA del Delta de l'Ebre.

88. En defensa de la Costa Brava

La protecció de la Costa Brava ha estat una de les prioritats d'aquests últims anys. Projectes urbanístics aparcats durant anys estan sent reactivats en el litoral gironí posant en greu perill el patrimoni natural de la Costa Brava de gran valor ecològic i paisatgístic. Molts d'aquests projectes estan previstos executar-se en zones que afectarien greument a un Espai d'Interès Natural i que formen part de la Xarxa Natura 2000 de la UE. En aquest sentit, l'Ernest Urtasun ha registrat set preguntes parlamentàries escrites per a cadascun dels casos que requereixen una actuació urgent instant a la Comissió Europea a prendre les mesures necessàries per fer complir la normativa europea. L'octubre de 2018, l'Ernest Urtasun va realitzar també una visita als Jardins de Cap Roig i a Palafrugell acompanyat de la Plataforma SOS Costa Brava per conèixer els plans urbanístics previstos en aquestes localitats i per denunciar davant la UE l'amenaça a la qual s'està sotmetent a la Costa Brava per la pressió urbanística extrema.

89. Defensem el territori d'infraestructures gasístiques inútils, cares i que van contra el canvi climàtic, com el MIDCAT

L'Ernest Urtasun va reclamar a la Ministra Ribera per a la Transició Ecològica, Teresa Ribera, així com a la Comissió Europea per sol·licitar-los que rebutgin el projecte MIDCAT/

STEP d'interconnexió gasística entre Espanya i França, a causa del greu impacte ambiental i econòmic d'aquest. Les autoritats reguladores espanyoles i franceses en matèria d'energia han mostrat el seu rebuig al projecte de gas MidCat, així que estem més a prop de la seva aturada definitiva. En canvi, el Comissari Cañete segueix mantenint el suport del projecte, actuant contra l'interès general i les seves funcions com a responsable de protegir el clima. La pròxima legislatura serà clau per enterrar definitivament el projecte que ara està paralitzat.

90. Aturem el fracking, a Catalunya i a la UE

La lluita contra el fracking ha estat un altre dels cavalls de batalla en defensa del territori. L'Ernest Urtasun va visitar les terres d'Osona durant la legislatura per seguir de prop les problemàtiques territorials i ambientals que afecten la comarca, especialment els incompliments dels governs de la Generalitat i de l'Estat en matèria d'aigua, contaminació dels aqüífers per nitrats i fracking. En diverses ocasions es van organitzar trobades europees entre els activistes, els grups polítics i les institucions europees per a sensibilitzar sobre la gravetat dels fets i alertar dels incompliments de normes europees. Alhora, va recordar que la millor forma d'oposar-se al fracking és rebutjant el TTIP, l'acord amb els Estats Units, que podria suposar la porta d'entrada d'aquesta tècnica a Europa.

H. Una Europa que treballa per un orde global just

91. Per una política comercial justa, no al TTIP i al CETA

El juliol de 2015, sota la pressió directa del president del parlament, el socialista Martin Schulz, es van adoptar les seves recomanacions a la Comissió Europea sobre les negociacions per al tractat de comerç entre la UE i els Estats Units (TTIP), demanant avançar cap a l'acord tot i el seu impacte en els drets socials, estàndards ambientals i falta de control democràtic. El Grup Verds/ALE ha mostrat el seu rebuig als antidemocràtics tribunals d'arbitratge inclosos a l'acord entre la UE i el Canadà calcats als del TTIP. Per desgràcia la majoria de la gran coalició de conservadors, liberals i socialdemòcrates va aconseguir que aquests tribunals quedessin dins de l'acord amb el Canadà. També ens hem oposat als acords amb el Japó, Singapur i Marroc, donat que no garanteixen els estàndards socials i ambientals ni el control democràtic de la integració econòmica que es crearà arran dels acords.

92. Contra l'increment de fons d'ús militar a la UE

L'abril del 2019 el ple del Parlament Europeu va un augment de 13.000 milions d'euros per al pressupost destinat a la indústria armamentística. El Grup Verds/ALE tot i oposar-se a l'informe que va comptar amb el suport de la gran coalició, almenys va aconseguir garantir que no s'inverteixi en armes autònomes dissenyades per matar i seguirem lluitant perquè la robòtica dissenyada per matar sigui prohibida a tot el món. El Fons Europeu de Defensa proporciona a la indústria de la defensa un paquet d'estímul econòmic per valor de milers de milions i en canvi no proporciona ajuda a la Política Europea Comuna de Seguretat i Defensa.

93. Contra el deute il·legítim de l'Amèrica Llatina

El setembre de 2018 l'Assemblea Parlamentària Euro-Llatinoamericana va aprovar un informe sobre la reestructuració del deute sobirà redactat per l'eurodiputat Ernest Urtasun com a ponent del Parlament Europeu i el diputat argentí Àngel Rozas. El text, que no té caràcter legislatiu, se suma a altres declaracions institucionals que sol·liciten la creació de marcs internacionals de reestructuració del deute sobirà, com és el cas de Nacions Unides, on es van aprovar els nou Principis Bàsics sobre els Processos de Reestructuració de Deute Sobirà a través de la Resolució 69/319. També va servir per poder importar a Europa part de les experiències positives de països llatinoamericans pel que fa a reestructuració i condonació del deute sobirà contret de forma abusiva.

94. Per la igualtat i els drets fonamentals a l'Amèrica Llatina

El 2017 l'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra de l'informe anual de les relacions UE-Amèrica Llatina. Aquest informe de la comissió d'exteriors tracta les relacions de la UE amb Amèrica Llatina abans de totes les reunions entre la UE i la CELAC i només s'hauria de centrar en aspectes relacionats en el diàleg polític entre els dos blocs. Tot i això, donat el moment d'agitació política i de forts canvis de poder a l'Amèrica Llatina, també es van introduir altres elements relacionats amb els Drets Humans, i es van aconseguir introduir referències pel que fa a la violència contra les dones i el col·lectiu LGBTI. Malauradament, les esmenes que sol·licitaven major control i enduriment de les normes aplicables a les empreses europees que actuen a Amèrica Llatina vulnerant drets humans o les relacions econòmiques desiguals que van generar deute sobirà il·legítim, van ser rebutjades per la majoria conservadora.

95. Normalització de les relacions UE-Cuba i suport al procés de pau a Colòmbia

L'Ernest Urtasun va ser ponent a l'ombra de dos informes sobre l'acord polític de diàleg i cooperació entre la UE i Cuba el juny de 2017. Amb el vistiplau del Parlament Europeu a l'acord es va posar punt final a una situació anòmala: Cuba era l'únic país d'Amèrica Llatina amb el que la Unió no tenia cap acord. Aquest acord va deixar definitivament enrere anys de vigència de la Posició Comuna impulsada pel llavors Govern d'Aznar, maldestre, ineficaç i dogmàtica que durant anys va dificultar unes relacions normals entre la Unió i Cuba. El nou acord és sens dubte un èxit per a Cuba i per a la Unió. Davant els dubtes oberts per l'Administració Trump en relació amb el futur de les relacions entre els EUA i Cuba, la UE ha de jugar un rol clau d'apuntament dins del nou escenari i ajudar a consolidar i avançar definitivament amb els canvis impulsats per Obama. El suport al procés de pau a Colòmbia ha estat una altra línia prioritària de treball respecte a l'Amèrica Llatina. L'Ernest va intervenir en el debat amb el president Santos, va demanar formalment a Mogherini implicació i suport al procés de pau després del referèndum, es va demanar a la Comissió que donés suport als activistes colombians víctimes de persecució i va liderar una resolució parlamentària demanant suport de la UE al procés de pau.

Els intergrups són grups formats per diputats del Parlament Europeu de diferents grups polítics i diferents comissions parlamentàries creats amb la finalitat de mantenir debats i intercanvis informals de punts de vista sobre un assumpte concret, així com promoure el contacte entre diputats i la societat civil.

L'Ernest Urtasun és membre dels Intergrups sobre Béns Comuns i Serveis Públics, Sàhara Occidental i Drets LGBTI.

Béns comuns i serveis públics

L'Ernest Urtasun és un dels promotors de la creació de l'Intergrup de Béns comuns i serveis públics. Durant aquest mandat, els seus membres han treballat per protegir els serveis d'interès general i els béns comuns (com l'aigua, l'habitatge, la cultura...) i per incloure aquest concepte en l'agenda europea. També és membre de la junta directiva encarregada dels béns comuns.

Durant aquesta legislatura, s'han dut a terme els següents actes:

- Conferència "Béns Comuns: un nou concepte europeu?", Brussel·les, 26/05/2015
- Assemblea Europea dels Béns Comuns, Brussel·les, 16/11/2016
- Conferència sobre la Directiva Marc de l'Aigua i la Remunicipalització de l'Aigua - "Un espai per als béns comuns a Europa", Brussel·les, 28/06/2017

Sàhara Occidental

Ernest Urtasun és membre i un dels signants per a creació d'aquest Intergrup. A més de la tasca habitual de defensa dels Drets Humans al Sàhara, en aquesta legislatura La Unió Europea ha signat un acord de pesca amb el Marroc que segons la Sentència de febrer del

2018 del TJUE vulnera drets internacionals. L'objecte d'aquest acord és garantir l'accés de la flota pesquera europea als caladors davant el Marroc i el Sàhara Occidental. El grup ha estat clar reclamant que l'acord viola el dret internacional i criticant que la Comissió Europea està posant un segell de legitimitat a l'ocupació il·legal del Sàhara Occidental.

Drets LGBTI

L'Ernest Urtasun és membre de l'Intergrup LGBTI i va ser un dels promotors de la seva creació al començament de la legislatura. Aquest Intergrup, creat l'any 1999, és el més gran del Parlament Europeu: està format per més de 150 eurodiputats de 24 Estats membres i 6 grups polítics. Té com a objectiu defensar els drets de les persones LGBTI en el treball que desenvolupa el Parlament Europeu, així com debatre, promoure i protegir activament els drets de les persones lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i intersexuals.

Gràcies al treball realitzat per l'Intergrup i els seus membres, al llarg de la legislatura s'han adoptat més de 120 textos amb una redacció "LGBTI-friendly", entre ells més de 70 informes i 50 resolucions parlamentàries. Una dotzena tracta exclusivament temes que afecten els drets de les persones LGBTI, que inclou una primera resolució sobre els drets humans de les persones intersexuals.

S'han formulat 161 preguntes escrites i orals a la Comissió Europea, el SEAE i el Consell; s'han organitzat més de 60 conferències, actes i seminaris per intercanviar punts de vista entre eurodiputats, institucions, experts i societat civil; s'han enviat més de 100 cartes a institucions de la UE, governs i autoritats d'Estats membres o tercers països sobre qüestions relacionades amb els drets LGBTI; i s'han enviat més de 150 notes de premsa posant informant els eurodiputats, a les institucions, a la premsa i al públic en general sobre els drets LGBTI a Europa i fora.

Gràcies a l'Intergrup LGBTI, el Parlament Europeu va onejar la bandera LGBTI en el Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Transfòbia i la Bifòbia (IDAHOBIT) per primera vegada en 2018.

Dins del marc de la feina d'aquest intergrup, l'Ernest Urtasun ha organitzat els següents actes:

- Participació anual en el Dia de l'Orgull LGBTI a Barcelona 2014-2018
- Conferència "Lleis contra la LGBTIfòbia - El camí cap a una igualtat real", Brussel·les, 20/10/2015
- Conferència "LGBTI: inclusió a través del llenguatge: pot la UE fer-hi més?", Brussel·les, 19/02/2019

Progressive Caucus

Ernest Urtasun és membre i un dels promotors de la creació d'aquesta plataforma de diàleg entre partits que té com a objectiu enfortir les veus progressistes, verdes i d'esquerra al Parlament Europeu construint ponts entre els aliats progressistes de tota Europa. Va ser constituït per eurodiputats progressistes de diferents grups polítics i està obert a tots els membres del Parlament Europeu que defensin la democràcia, la solidaritat, la justícia social i la sostenibilitat.

Al llarg d'aquests anys s'han celebrat reunions amb tots els membres, reunions periòdiques del Comitè de direcció, així com reunions amb la Comissió Europea. S'ha creat un full de ruta pel Progressive Caucus, un Llibre blanc de la Comissió Europea sobre el futur de la Unió Europea, i s'han publicat diversos articles d'opinió.

Actes realitzats:

- Acte "CETA, TTIP: dues cares de la mateixa moneda? Brussel·les, 06/09/2016
- Acte "L'escenari perdut. Hi ha alternatives per als europeus", Brussel·les, 21/06/2017
- Exposició "Monsanto: una investigació fotogràfica", Estrasburg, 14/03/2018
- Conferència "Un nou escenari per a Europa", Brussel·les, 10/04/2018
- Acte "Integració europea: el paper de les forces progressistes", Brussel·les, 27/11/2018

2014

- Trobada “Frontera Sud: hi ha alternatives?”, Brussel·les, 10/09/2014
- Seminari “Donar veu als joves treballadors”, Brussel·les, 14/10/2014
- Conferència “Ni fracking, ni prospeccions - Aturem les agressions mediambientals”, Brussel·les, 15/10/2014
- Trobada de comunicació europarlamentària, Barcelona, 17/10/2014

2015

- Conferència “Dret a l’avortament: mobilitzant #AllOfUs, Brussel·les, 05/02/2015
- Taula rodona “L’economia social i solidària a Europa”, Brussel·les, 26/02/2015
- “La lluita per la igualtat de gènere i contra la violència de gènere”, Brussel·les, 04/03/2015
- Conferència “Béns comuns: un nou concepte europeu?”, Brussel·les, 26/05/2015
- Conferència “Joventut en l’exili”, amb l’eurodiputada Terry Reintke, Duisburg 11 – 13/06/2015
- Dia de l’Orgull LGBTI, Barcelona, 27/06/2015
- VIII Conferència sobre Femicidi/ Femicidi, Brussel·les, 01– 02/06/2015
- Projectió i debat de “The Land Between”, Brussel·les, 16/06/2015
- Acte TTIP, Barcelona, 29-30/06/2015
- Conferència “El cas Luxleaks i Espanya”, Brussel·les, 01/07/2015

- Acte “Trobada ecològica d’estiu”, Barcelona, 11-12/07/2015
- Conferència sobre Justícia Universal i Memòria Històrica: “Amb impunitat, no hi ha democràcia. jutjar els crims de la dictadura franquista”, Brussel·les, 21/09/2015
- Acte “Lleis contra la LGBTIfòbia - El camí cap a una igualtat real”, Brussel·les, 20/10/2015
- Acte “L’impacte de la normativa fiscal al pressupost espanyol. Un any de Luxleaks”, Barcelona, 03/12/2015
- Taula rodona “La creació de l’Observatori Independent i de Drets Humans en punts fronterers de la UE”, Barcelona, 04/12/2015

2016

- Projectió i debat de “To KYMA: A Rescue in the Aegean Sea”, Brussel·les, 02/03/2016
- Reunió pública “Rescatem Europa”, Barcelona, 07/04/2016
- Presentació de la versió espanyola de l’informe “Green Money: Reclaiming quantitative easing”, Barcelona, 13/05/2016.
- Conferència “La fiscalitat és una qüestió feminista”, Brussel·les, 29/06/2016
- Escola d’estiu sobre refugiats, Viladecans, 06 – 10/07/2016
- Dia de l’Orgull LGBTI, Barcelona, 09/07/2016
- Acte del Progressive Caucus sobre el TTIP i el CETA, Brussel·les, 06/09/2016.
- Acte de Federalistes d’Esquerres “Parlem de Federalisme” Brussel·les, 27/09/2016
- Acte “Cimera Ciutadana CETA” amb

participants de Catalunya, Brussel·les, 19-20/10/2016

- Acte sobre ecosocialisme, Barcelona, 18-19/11/2016
- Assemblea Europea dels Béns Comuns, Brussel·les, 16/11/2016
- 49
- Presentació de l'Informe Anual de SOS Racisme 2016 sobre el racisme a l'Estat espanyol, Brussel·les, 29/11/2016

2017

- Projectió del documental "Tarajal", Brussel·les, 08/02/2017
- Stand d'informació sobre els Verds a Sant Jordi, Barcelona, 23/04/2017
- Conferència "Ciudadans i nacions per al record", Barcelona, 26/04/2017
- Projectió del documental "Where the Roads End", Brussel·les, 27/06/2017
- Campament juvenil d'estiu dels Verds, Clariana del Cardener, 8-9/07/2017
- Dia de l'Orgull LGBTI, Barcelona, 08/07/2017
- Acte organitzat pel Progressive Caucus "L'escenari perdut. Hi ha alternatives per als europeus", Brussel·les, 21/06/2017
- Conferència "Directiva marc sobre l'aigua i remunicipalització de l'aigua", Brussel·les, 28/06/2017
- Ponència inaugural del Foro de fuerzas de Izquierda, Verdes y Progresistas Europeas de Marsella, 15 i 16 de novembre de 2017

2018

- Acte "Paraules a la Guerra - Com protegir a antics intèrprets en zones de conflicte", Brussel·les, 31/02/2018
- Exposició organitzada pel Progressive Caucus "Monsanto: una investigació fotogràfica", Estrasburg, 14/03/2018
- Conferència "Mar d'unió: resposta de les Illes Balears a la crisi migratòria en el Mediterrani", Brussel·les, 21/03/2018
- Conferència "Els nostres cossos, les nostres vides", Brussel·les, 09/04/2018
- Conferència "Un nou escenari per a Europa", Brussel·les, 10/04/2018
- Acte "Defensant els drets fonamentals a la UE: el cas espanyol", amb els familiars dels líders polítics i socials empresonats, Estrasburg, 29/05/2018
- Dia de l'Orgull LGBTI, Barcelona, 30/06/2018
- Campament juvenil d'estiu dels Verds, Auro Natura, Lleida, 7-8/07/2018
- Conferència sobre "Igualtat de gènere i fiscalitat en la UE", Brussel·les, 10/07/2018
- Conferència "Colòmbia: el suport a l'Acord de Pau i el paper de les dones", Brussel·les, 17/10/2018
- Taula rodona amb joves sobre el futur d'Europa, Santa Coloma, 27/10/2018
- Acte "El 80 aniversari del comiat des de Barcelona de les Brigades Internacionals", Barcelona, 28/10/2018
- Conferència "Municipalitzar Europa", Brussel·les, 06/11/2018
- Debat sobre el futur d'Europa, El Prat de

Llobregat, 05/11/2018

- Presentació de l'Informe d'Oxfam "Aixecant la veu contra la precarietat. L'experiència de les dones treballadores pobres a Europa", Brussel·les, 07/11/2018
- Acte "De La Mano – Dret a informar i a defensar a Mèxic", Brussel·les, 20-21/11/2018
- Acte "La integració europea davant els nous reptes - El paper de les forces progressistes", Brussel·les, 27/11/2018.
- Foro de fuerzas de Izquierda, Verdes y Progresistas Europeas de Bilbao, 9,10 i 11 de novembre de 2018

2019

- Conferència "LGBTI: inclusió a través del llenguatge. Pot la UE fer-hi més?", Brussel·les, 19/02/2019
- Projectió de la pel·lícula "Riudaura, les veus contra el fracking", Barcelona, 07/03/2019.
- Conferència "Estat federal, pensions públiques i Europa", Badalona, 16/03/2019.
- Acte "Perspectiva dels treballadors sobre la política de migració i asil de la UE", Brussel·les, 18/03/2019
- Conferència "80 aniversari de la Guerra Civil espanyola", Brussel·les, 11/04/2019.
- Presentació del llibre d'El Pensament i l'Acció "El retorn a l'economia de casino", CIDOB, Barcelona, 12/04/2019

- Creació de la pàgina web “Banking Sins”, 2015
- Estudi “Impacte de la normativa fiscal luxemburguesa en la recaptació tributària espanyola”, 2015
- Traducció al català del document “L’alternativa verda al Sistema de Dublín”, sol·licitat a l’abril 2016
- Estudi “Fiscalitat a Espanya des d’una perspectiva de gènere”, sol·licitat a l’abril 2016
- Estudi sobre la política i legislació espanyola en matèria d’energia i, en particular, del sector elèctric, 2016
- Estudi sobre la política i legislació espanyola en matèria d’energia, en particular sobre els “comptadors elèctrics intel·ligents”, 2017
- Versió catalana de la “Guia del finançament de la UE en matèria de migració i asil” 2017
- Estudi “Excedents comercials: “¿Evitar o reciclar els mecanismes?” de la Fundació Catalunya Europa, 2017
- Promoció de la candidatura de l’activista guatemalenca pels drets humans Lolita Chaves com a candidata al premi Sakharov 2017
- Projecte “De la mano” amb Josep-Maria Terricabras, Molly Scott Miguel Urbán, Evelyn Regner, Jude Kirton-Darling per defensar als periodistes mexicans davant de la violència de què estan sent víctimes.
- Llibre feminista elaborat amb l’EGP i l’eurodiputada Terry Reintke, maig 2019
- Mapa mundial sobre els orígens de les migracions forçoses, 2019

**100 LLUITES
5 ANYS**